

ஆவாநம்

ஆலோன்டு கவியேரு

க
வ
ா
ந
ம

பொறுமையதன் மாதம் புனித ரமூரான் நிறைவேற்றல் தோன்பு நியதி - இறைக்காய் உணவுங் குடிய முடலுறவும் நீத்து வளங்கிள் மனங்காத்து வாழ்வு.

குர்தூன் இறங்கிவந்த கோலரம் மானிற கறைகழுவு தோன்பாற் கனிவாய் - இருள்ளடைந்த தெஞ்சில் விளக்கேற்றி நீங்பசியாற் ரூக்த்தால் தஞ்சமேனச் சொர்க்கத்தைத் தட்டு.

ஈந்து பெரிதுவந்தே யேழை தமைண்ணத்து மாந்தர் குலமணியாய் வாழ்ந்திருப்பாய் - ஏந்தலவன் உள்ளம் மகிழ்வற்று ஒருங்குளமு மஸ்துறுமே இல்லார்க் கிளையென்றும் 'சது'.

July - 1983

Rs. 4.00

BOOPAALAM

சுவரம் 1 இராகம் 4

ஜூலை 1983 JULY

'ஆத்' உவக்கும் இன்பம்

ஆண்டிலொரு திங்களதன் தேர்வு
அற்புதமாய் அடையுமொரு தீர்வு
ஆண்டவானில் நேசமுற்றூர்
அடியவர்தம் பாசமுற்றூர்
அவனிதனில் நின்றெழிப்பர் சோர்வு.

ஈகையுடன் தொழுகைபல தானம்
இயற்றியதால் இன்றில்லை ஈனம்
'ஆத்' துவந்த இன்பநிலை
என்றெருநாள் என்பதிலை
என்றென்றுந் திளைத்திடலே ஞானம்.

ஒருமாதம் பேயுவகில் இன்மை
ஒழித்திடுமே கோடியெனப் புன்மை.
உயிரிருக்குந் தன்மைவறை
ஓழித்தந்தப் புன்மைதீங்
உண்மையுடன் வாழ்வதுவே நன்மை

எங்கெங்கும் 'ஆத்' துவந்த திருநாள்
ஏகாந்த வரம்பெற்ற ஒருநாள்
எம்முறவும் நன்றெனவே
எல்லாரும் ஒன்றெனவே
இருப்பதுதான் இனியெழுமோர் வருநாள்.

உலகத்தின் அமைதியினைக் காக்க
ஒற்றுமையே எவரிடமும் பூக்க
ஒருமித்தே எழு நிற்போம்
ஒருவல்லான் தொழு நிற்போம்
உய்யவழி பெருநாளில் ஆக்க.

"ஒரை முதல் எழுத்தெலாம் ஏகனவன்
நேசம் முதற்றே உலகு!"

கவிஞருடன் நல்ல கவிநயப்போர் காழும்
அமையாரா ஐந்தாற்று ராகி? - இவர்தம்
பணங்கொண்டே நம்முரப் படைப்புகளை வாங்கின்
மணக்கும் வெளியீட்டு வாழ்வு.
எங்கும் வெளியீடொன் நேற்பட்டாத் தம்பிரதி
அங்கிருந்தே கொள்ளற்கா யார்வமுடன்-தங்கடனுய்
முன்னாற் பணமனுப்பும் மூத்தார் சிலரைப்போல்
இந்தாட்டு ஸெல்லாரு மென்று?

* ● *

விமர்சனத்துக் கஞ்சம் விளையாட்டுப் பெண்ணைய்
நமக்குள் எமைந்திட்டால் நன்றே? - தமைமீறி
வேசெருநாவர் தம்மை விமர்சிக்கக் கண்டவுடன்
கூறுவதேன் வீண்புரளிக் கூற்று?

* ● *

ஆக்கத்து ஸெங்கேனு மாகுமெனிற குற்றமொன்று
சாக்குகளைச் சொல்கின்றார் சப்பாணி:- "நாட்பட்டுப்
போனதிது நானப் பொழுதுசிறு பையனது
ஆன தவசரத்தி லன்று!"

* ● *

வர்த்தகமும் புத்தகமும்-வைத்திமுக்கச் சத்தில்லா
நர்த்தனத்தின் புத்திரரை நற்றமிழாள்- சித்திரையில்
பெற்றபினர் சொத்தையெனப் பித்தமுறத் தத்தளித்தாள்
நற்றமிழைக் காத்திடுவோம் நாம்.

பூபாம் கவிஞருப் போட்டி முடிவுகள்

ஆசிர்வாதம்

அன்றெருநாள், உனது மனத்திடை மலர்ந்து உருவாகிய பூபாம் எனது கரத்திடை மலர்ந்து விரிந்தது.

கண்டேன் அதிற்பல கவிதைகளை!
 அப்போழுது
 கொண்டேன் குதுகலத்தின் கொள்பொருளை!
 இன்டமொடு
 விண்டேன் உனதுபுகழ் மேதினியில்!
 எஞ்ஞான்றும்
 தொண்டேசெய்! துயர்தீர வாழ்!

சாதிமத பேதமெனும் சாய்க்கடையில் மூழ்காமல் பாதுயிலே நீபிரிந்து சோதிதலைக் காண்பதற்காய் நீதியென்று தானினைந்து நிச்சயமாய் 'அகுமத்' தானுய்!

மாணவனுக இருந்ததுண்டு.
 என
 மனத்திடை புகுந்து வாழ்ந்ததுண்டு.
 வாழ்க்கையின் சூழலில்
 சுற்றிச் சூழன்று
 எழுத்தாளனுன துண்டு.
 சற்றுமெதிர் பாராது,
 கற்ற கல்விக்கு
 ஒரு நற்றமிழாசிரியனுய்
 ஆனதுமுன்டு.
 அன்னை கலைவாணி இன்னருளால்
 உனது-
 கணணின் கருமணிபோல்விளங்க,
 இம்மண்ணின் இருளது
 மறைந்தொழியப்
 'பூபாம்'—
 விண்ணனின் பரிதியாக
 மிரிரட்டுமே!

மு. இராமநாதன்
 (இய்வுற்ற ஆசிரியர், இலங்கை)

திருவள்ளுவர் நகர்,
 மதுரை, தமிழகம்.

பூபாம் 2

பரிசு ரூபா 50/- பெறும் குறும்பா

சமைகளைக் குப்பையுடன் கந்தை
 தூக்கிவரும் எழுத்துழவோர் மந்தை-
 தமதழுக்கைப் பூசிமனத்
 தவிசுகளைப் பாழ்படுத்தும்

பரிசு பெறும் கவிஞர்:

எம். எச். எம். ஜம்ஸ்

தமிழகத்துப் பத்திரிகைச் சந்தை.

40/4, மாளிகாவத்தை வீதி, கொழும்பு 10

பிரசரத்துக்குகந்தவை

1. அமுதாறஞ் சௌயங்குகோர் மந்தை
 அருந்துவதைப் பார்விஷத்தை விந்தை
 சுமந்தார்வர் சொல்லுழவோர்
 சுகங்கோடி சேர்த்திட ஆம்
 தமிழகத்துப் பத்திரிகைச் சந்தை.
□ ஜவாத்மரங்கார்
2. தாங்கிவருஞ் செய்திகளோ கந்தை
 தரும்பலனே பூச்சியமாட் விந்தை
 தர்மமுடன் நோக்கியுடன்
 தண்டித்தால் அழியுமந்தத்
 தமிழகத்துப் பத்திரிகைச் சந்தை.
□ "மலையன்பள்"
□ R. M. நெல்லாத்
3. தமிழனையே கொன்றிமூவ் விந்தை
 தலைது நடந்திடனும் மந்தைத்
 தமிழ்மக்கள் வாசினைக்காய்த்
 தவழிகின்ற இடந்தானே
 தமிழகத்துப் பத்திரிகைச் சந்தை.
□ P. பகரதன்
4. மேய்ப்பாளர் கூட்டத்தின் மந்தை
 மேய்வதிலோர் மேநாட்டு விந்தை
 தரங்கெட்ட ஆக்கத்தில்
 தனித்துவமாய் மினிர்கின்ற
 தமிழகத்துப் பத்திரிகைச் சந்தை.
□ கஸ்முனை ஆதங்
5. தமிழெங்கள் இலக்கியத்தின் தந்தை
 தவிர்த்திடுவோம் பிறநாட்டுக் கந்தை
 தமிழதனை வளர்க்கின்ற
 தாயகமாம் சமூமிப்போ
 தமிழகத்துப் பத்திரிகைச் சந்தை.
□ கஸ்முனை ஆதங்

பூராம் கவிதைப் போட்டி (4)

பூராத்தின் முதலாண்டு நிறைவையொட்டி நடாத்தப்படும்
இந்தக் கவிதைப் போட்டியின் பரிசு விபரம் :

1-ம் பரிசு ரூபா	75/-
2-ம் பரிசு ரூபா	50/-
3-ம் பரிசு ரூபா	25/-

முடிவுத்திகு : ஆகஸ்டு 31, 1983

- விதிகள் :
- உங்கள் வாழ்க்கையில் உங்களால் மறக்க முடியாத வாறு அமைந்த ஒரு சம்பவம் “நீங்காத நினைவு” என்ற தலைப்பில் கவியாக்கப்பட்டல் வேண்டும்.
  - புல்ஸ்கேப் தாளின் ஒருபக்கத்துக்குமேல் கவிதை அமையக் கூடாது.
  - மரபுக் கவிதை, புதுக்கவிதை என்ற பாருபா டில்லை.
  - ஒருவர் ஒரு கவிதையைத்தான் அனுப்புதல் வேண்டும்.
  - நடுவர் குழுவின் தீர்ப்பே இறுதியானது.

இல்லாமிய சட்டங்கள்

சட்டெரிக்கும் பாலையல்ல,
கூந்தருஞ் சோலீ!

● அல் அஸுமத் ●

(தமிழகத்துக் “குரானின் குரல்” வெளியீட்டகத்தாரால் 1982 ல் நடாத்தப்பட்ட கவிதைப் போட்டியில் ஆறுதல் மூன்றும் பரிசு பெற்ற கவிதை)

இறைதந்தான் நேரன்பின் மார்க்கம்;
ஏற்றவழி அஃதுலகில் யார்க்கும்.
இப்பீசின் இடுப்பொடித்தே
ஏகனவன் வலத்துறைய
இல்லாந்தான் மேலவரை ஈர்க்கும்.

இத்தகைய மார்க்கத்தின் சட்டம்
இத்தரையைச் சோலையாக்கும் திட்டம்।
இதைப் போய்நீ பாலையென்று
இழிவுறுத்தி அகலுவையேல்
எவ்வுலகும் நீபெறுவாய் நட்டம்!

ஏகனுக்கோ இல்லையொரு தேவை
எமக்குண்டாம் எடுக்கும்வரை சாவை.
எத்தேவை கீழதென்றே
எமக்குவழி காட்டிடத்தான்
இச்சட்டம் செய்யும்பேர் சேவை.

செயலுக்குக் கூலிதரால் வாகை;
செயல்கெட்டால் தண்டனைதான் காகை,
செத்தவரும் திடுக்குறவே
செயல்செய்தார் தண்டித்தால்
சிறுவதேன் விரித்துப்பேயத் தோகை?
வாழ்வக்கீனச் சோலையாக மாற்றும்
வழிகளினை எனுலகம் தூற்றும்?
மாருத்தும் ஹாருத்தும்
மதிமயங்கிப் போயினரே;
மாநிலமேன் தீமைகளைப் போற்றும்?

குற்றஞ்செய் வான்மனித ஜோதி;
குறைதிருத்தி ணல்மனிதன் ஜோதி;
குற்றம் செய் காரணத்தைக்
குலநிலையைக் கண்டபின்பே
குற்றமென்று தீர்த்திடும்நம் நீதி.

இல்லாத்தின் சட்டங்கள் பாலை;
என்பதெலாம் ஷெத்தானின் ஊளை.
இல்லானும் இருப்பவனும்
இங்கொன்றே எனும்நீதி
என்றென்றும் சுகந்தருநற் சோலை.

நஞ்சண்டான் மாள்வதற்கே உரியான்;
நலமருந்தால் நோய்தீர்ப்பான் பெரியான்.
நானிலத்தில் தண்டனையை
நம்சட்டம் நிறைவேற்ற
நானமின் றிக் குரவிடுவான் அறியான!

சமதர்மம் இல்லாத்தின் சொத்து;
சமமென்குல் ஏன்திருட்டுப் பித்து?
சமுதாயம் சாய்க்கடையில்
சரியட்டும் எனத்திருடும்
சனியன்கை வெட்டிலென்ன கத்து?

தனிமனித சுதந்திரங்கள் உண்டு;
துளிமனித இச்சைக்கே குண்டு
தன்னிச்சை களைவணங்கும்
தாழ்வுக்கேன் வழச் குரைப்பாய்
தரணிக்காய்த் தண்டித்தல் கண்டு?

கசையடியும் கல்லெறியும் வெட்டும்
கச்சிதமாய் நீதியெனவ் பட்டும்
கனரகமாய்த் தீமைகளைக்
காசினியில் புரிந்திடற்கே
கத்துகிறோம்! இடிதலையில் கொட்டும்!

பலதார மணஞ்செய்து தூய்த்தல்;
பணமீந்து மணஞ்செய்து வைத்தல்;
பக்குவமாய்ச் சிறுவயதில்
பண்பான திருமணத்தைப்
பாவித்தல் - இதிலேது பொய்த்தல்?

இவ்வாறு சிறந்தளித்தும் பெருமை
ஏப்பயிட்டுக் கற்பழித்தல் சிறுமை!
எக்காளித் தூரபழிக்க
இழைத்தால்நீ் சிறுமையினை
என்றென்றும் தண்டனையுன் உரிமை!

இருள்தன்னைச் சூரியன்தான் மூடும்;
இதுபோல்தான் இஸ்லாமிய நாடும்.
இல்லையெனில் அம்பலத்தே
ஏறும்நாள் வரும்வரைக்கும்
இப்பீஸின் இராணுவங்கள் ஆடும்!

இதுந்துவிட்ட பூமிக்கு மாரி;
இழந்துவரும் பண்பாட்டைக் கோரி
எவும்பெடுத்த மாமிசங்கள்
எவ்வகைத்தும் நலம்பெறவே
இஸ்லாத்தின் சட்டமென்று பூரி!

பெஞ்சுந்தி மூர்க்கமென்று சொல்வார்;
பேராசைப் போர்முறையால் கொல்வார்!
பேர்க்கி ரமங்கட்டுப்
பலியாகி திற்பார்க்குப்
பிரதியுப காரமென்ன கொள்வார்?

அல்லாஹ்வின் நீதியினைப் பூண்டோம்;
அநியாயப் பங்கீட்டை வேண்டோம்!
அவன்பதிந்த ஏடுவரும்;
அருந்துவதா கொதிசீழை?
அப்புறமேன் இவ்வுலகில் வாண்டோம்?

தாவரத்தைக் கோல்களாக மாற்று;
சமுத்திரத்தை மையெனவே ஊற்று!
தரணியுளோர் வரைந்திடினும்
தக்காளின் நீதியெலாம்
தங்கிடுமா எழுத்துலகில? — சாற்று!

நமக்கெனவே தாவரங்கள் செய்தான்;
நாற்புறத்தும் சமுத்திரங்கள் பெய்தான்;
நல்லதொரு சோலையென
நாம்வாழ உலகளித்தான்;
நற்பாலை செய்தலரு மைதான்!

பாலைசெறி இஸ்லாத்தின் ஊர்கள்
பாலையல்ல; சோலைமலி சீர்கள்!
பழிபாவம் அருகிவிட்ட
பக்குவத்தின் அறுவடைக்குப்
பண்புமைந்த சட்டமலை வேர்கள்!

சோலையென் நீசொல்லும் தேசம்
சொர்க்கத்துக் கெதிரான நாசம்!
சட்டெட்டிக்கும் பாலையல்ல
சுகந்தருநற் சோலைங்கள்
சுடர்சட்டம்! அதற்கதுவே பேசும்!

எமாற்றி இவ்வுலகில் வர்ம்நதே
இறைவனிடம் நீ செல்வாய் தாழ்நதே
ஏழநாகத் தண்டனைக்கே
இங்கேயுன் வாலாடும்
இனிச்சிறிதே யோசிப்பாய் ஆழ்நதே.

புனர் வாழ்வு?...

ஓரு பாரதக் கடிதத்தின் கலியாக்கம்)

மகாவுலி கங்கை
எங்கள் கண்களில் தொடங்குவ
—தாக

நீ் குறிப்பிடுவாய்.
நாலும் நினைத்திருந்தேன்,
என் பிரியாவிலாட—
என் சோகாந்த இதிகாசத்தின்
கடைசி அங்கமென்றே.

ஆனால், அது—
முதற் காண்டத்துக் குரியதே...
பாவங்களைப் புனிதப்படுத்தியே
காய்ந்து போன

இங்குள்ள ஆறுகளை
உயிரூட்டுவதன் மூலமாக
இரண்டாவது காண்டம்—
தொடங்கியே விட்டது.

மகாத்மா காத்தது—
புண்ணியங்கள்
புதைப்பட்ட பூமியையே.
பாரதி உரித்தது—

ஓரு கருங்கல்லையே.
அதையேதான் நாலும்—
கரைதட்டியுள்ளேன்.
ஆடம்பரத்தின் அடியைத்தேடி
மனிதாபிமானமண்ணைக்கிண்டும்
பன்றிகள்—
விஷஞ்ஜுவின் அவதாரமென்று
பூஜிக்கப்பட முடியாதவை.
'தமிழன் போர்வை'யால்
ஆடம்பர உச்சியைத் தேடும்
அமைதியை நாடுகடத்திய
சுயநல் அல்லாங்கள்—
பிரஹ்மா ஆவதில்லை.
நன்மைகள் இங்கே
அஞ்சூரதயாசம் புரின்றன.
கொடை-சகோதரத்துவ—
உயர்குண-மனிதாபிமான—
தமிழ்த்துவ 'லாவா'க்கள்—
ஒவ்வொரு வாயினின்றும்
வெளிப் பாய்கின்றன.

‘பசிக்கிறதே! ’ என்ற
என் சொல்லையே மீட்டுவதால்
நாறும் பெருத்தீவிக்காரன்
முக்காலமும் முணர்ந்த
முனிவனுகிப்
பாசாங்கு செய்கிறுனே! ...

இந்தச் சோதர காதகத்தில்—
உடன்பிறப்புக்களுக்கும்
இரத்தத்தின் இரத்தங்களுக்கும்
சைவன் இரையானின்றேன்.

என் பசிமுடையைச் சுமக்க
ஒரு நிமிஷம் நான்—
பிராணையாமம் செய்தால்
அத்தவன்—
எனக்குரிய காற்றையே
சுவாசித்து விடுகிறுன்.

சிற்றுண்ணியின்
சொத்துரிமையைப் பற்றி
எந்தச் சட்டத்துரணியும்
எனக்குச் சொல்லவில்லையோ...
தாய்நாட்டுக்கான்
என் பேரவாவினால்
நான் ஒரு பவியாடானேன்.

மலைநாட்டுச்சட்டியிலிருந்து
பாரத நெருப்புக்குள்
பாய முனையாதே!

பாரதியும் காந்தியும்
புத்தரும் இங்கே
பிறந்தது மட்டுமல்ல;
இறந்ததுவும் தான்.
கருங்கல்லில் நார் உரித்தே
தங்கள் தண்டனையை
நிறைவேற்றி நடந்தார்கள்!

அலையப் பிறந்த பண்டாரங்கள்
பாதைகளில் மொய்க்கிறார்கள்.
தேவாலயங்கள் எங்கும்
கோபுரம் அமைக்கின்றன...

பாவ நாகங்களின்
முடிவற்ற
ஹர்வலமே அது.
மனேவைத்திய
மருத்துவ மனைகளே அவை
இலஞ்சுக் கப்பத்தைத்
தாங்க முடியாமல்
உண்டியலே உடைகிறது;
நான் எம்மாத்திரம்?
சங்கங்களை நம்புவாய்;
என்னை நம்பமாட்டாய்!
நம்பித்தான் ஆகவேண்டும்,
உன் சிற்றுண்ணையை
நம்புவதை விட।
'வந்தார்க்கு வாழ்வு'...
ஹம்!
'வந்தாரால் வாழ்வு'!
என்று எழுதிக்கொள்!
வெள்ளித்திரயின்
விக்கிரகங்கள்
வாழ்வத் திரயில்—
ஓர் அதித கற்பனையே!
அவலை நினைத்துக்கொண்டு
உரலை இடிக்காடுதே!
உன்லீட்டுத் தொட்டிலில் நான்
புனர்ஜனமம் எடுக்குமுன்
என்சிதையில்
உன் உடன்கட்டை ஏன்?
உன் இந்திய வரவின்போதே,
என்னைச் சுட்டிக்காட்டி,
“உன்னோ இருப்பவள்; பூலான்
தேவி அல்லன்; இவனேதான்!”
என்பாய்.
மகாத்மா இறந்த பூமியில்
இந்தச் சிற்றுத்மா
பிறப்புக்காகப்
பேராஸப்பட முடியுமா?

கலைத்தாயே!

பாரதத்தின் தவப்பயனுமிப் பிறந்தான் கன்னிப்
பைந்தமிழ்த்தாய்க் கணிகலனு யொளிர்ந்தான்
-பொங்கும்
வீரமுறும் வீளைநிலமாய்த் திகழ்ந்தான் அன்னை
விலங்கறுத்துச் சுதந்திரத்தை விதைத்தானந்தப்
பாரதிக்குந் தேனமுது பொழிந்தே காதற்
பார்வையினுத் தொயைளித்த கருணைத் தேவீ
பேரொளியே பெடைக்குயிலே கலைசேர் ஞானப்
பெட்டகமே மனங்கசிந்தென் னருகே வாராய்

சேலயிற்கன் சேயிழையே நின்றன் பார்வை
செயங்கொண்டான் பெற்றதனாற் செயமுங்கண் டான்
நாலடியார்க் கருண்புரிக்தாய் புகழேந்திக்கு
நாலவெண்பா உனதன்பாற் திடைத்த தன்றே
கோலமயில் நீயுளங்கொண் டதனு வள்றே
குண்டலமும் மேகலையுங் கொடுத்து நின்றுய்
காலமெலாம் சாகாத கவிதைக் கன்னீ
கலைகளே மனங்கசிந்தென் னருகே வாராய்

தென்றலினுற் பூந்தொட்டி லைமத்து யாழின்
தேனிசையால் தாவாட்டிக் கனிப்பா லூட்டி
நின்றுவரை முகட்டினிலே தவழ்ந்து போகும்
நிர்மலவெண் முகிலையால் ஆடை சாத்தித்
துன்றுசுடர் உடுக்குலத்தா வணிகள் வெந்து
துங்கமணித் தலிசேற்றிக் கமலப்பாதம்
என்று முனைப் பரவிடுவேன் இதயவீணை
இசைத்திடுவாய் கலைத்தாயே அருகே வாராய்.

யாழ்—‘ஜெயம்’

விதிவிலக்கு

பைத்தியக் காரர், பாலமணக் குழலிகள்,
வைத்தியம் செய்யும்
நலமெதிர் பாரா நன்றே யாளர்,
பலமது குன்றிய பழுத்த வயதினர்,
மழ்லை பாலுணும் மாதர்
மாத விடாயுறு மாதர்
ஆதிய ருடனே ஆங்குறு பயணியும்
நோற்கா திருத்தல் நோன்பில்
ரற்கப் பட்ட இறைவிலக் காமே.

நீநேதை வெளியில் விருதல், வாந்தி
நொந்தே எடுத்தல்,
பிறமதம் தழுவல்,
நறவெலும் மதுவை நாடுதல்—
போன்ற குறிக்கும் புரிதல்,
நோன்பினை முறிக்கும் தோய்த்துக்கும் செயரேல்

நோன்பை முறியபன
நோற்கும் போதில் நோன்பைக் கொண்டோர்
நோற்காக்கல் செய்தல் செவிமுதல் துணையுள்
தேவும் பொருளை ஏற்றல்,
தேவும் பொருளை ஏற்றுத் தனது
தீதாய்த் தீதாய்த் தனது

வேறும்

❖ பாலமுனை பாறாக ❖

பசியாலே அழுத்தவள், பிள்ளை
பாவமவள் என்செய்வாள் தொல்லை
பசியென்ற பிள்ளைக்குப்
புசியென்று கொடுத்துவிடப்
பூவையை விடத்தேதும் இல்லை!

கடையொன்றை நாடுகிறான் வஞ்சி
கடன்தருக வெனக் கேட்டாள் அஞ்சி
‘தடையில்லை இடைதருக
தருகின்றேன் கடனே’ ஸ்ரூ
தாளியுடன் அளைக்கின்றுன் கொஞ்சி!

இவ்வீலைப்பன் ஊரின் ‘தலை யாரி’
எத்தனையோ செல்வங்கள்; ஓரி!
இங்கவணை ஊரார்கள்
இயம்புகிற தொனியினிலே
இவனேதான் கொடைவள்ளல் பாரி!

இரு கவிஞரின் சில தரிசனங்கள்

நான்—
வரிவரியாய்
வர்ணிப்பேன்!
அழகியின்
அங்கங்களை அல்ல!
உழைக்கும் மக்களின்
உள்ளத்தில்
பூத்து உதிரும்
உன்னத ஆசைகளை!
சொர்க்கத்திற்கு
உவமை காட்டுவேன்!
மாட மாளிகைகளை அல்ல!
குடிசைக்குள் சிரிக்கும்
உழையின் இதயத்தை!

தேவாமிரத்ததைச்
சுவைத்திருக் கிழேன்!
சொர்க்கத்திலிருந்தல்ல;
பக்கத்து வீட்டு-
ஏழைகளின்-
கஞ்சிப் பாஜைகளிலிருந்து!

என் கவிதை
கேவியா?
ஹம்!
வறுமையின்-
நிழல் படாதோஞல்லரோ...
நீங்கள்!
சிரியுங்கள்!
எங்கள் ‘வறுமை’யின்
பிறப்பிடமே
உங்களின் கொடிய
இதயங்கள் தாமே!
சிரியுங்கள் தந்தைமாரே!
— கே. ராம்ஜீ உலகநாதன் —

கீட்டிச் சூசத்தானங்கள்
போக் கிராம் பொடுக்கிடும்
காராக் கிராம் சுழித்திடாச் செல்லக்
துட்டுச் சூசத்தான் குவலைய சேர்க்கும்!
பூட்டியல் சூசப் பாலம் சேர்க்கும்!
ஆதான் கேலை அதனை
வைத்தை அதை விலங்கிடு விரோ.

காற்றேடு கலக்கும் முச்சுக்கள்!

பீரங்கிகளின்-
வெப்ப ஏப்பங்கள்
மனிதப் புஷ்பங்களை வாட்டும்!
துப்பாக்கிச் சர்ப்பங்கள்
விஷத்தைக் கங்கும்!

உரிமைச் சாக்ஞாகள்
அறியாமை இரத்தச் சேற்றைப்
போர்த்தும்!

உயிர் விமானங்கள்
உடல் நிலத்தை விட்டுக்
காற்றுய்ப் பறக்கும்!

சமாதானப் புருக்கள்
தந்திர நரிகளோடு
சிநேகம். வைக்கும்!

அவர்கள்-
சுவாசிக்க வேண்டிய
சுதந்திரக் காற்றைக்
கொடிய—

யூதமிருகங்கள் சுவாசிக்கும்!
மனித ஜீவன்களை
விளையாட்டுப் பொருள்களாக
அனுவாயதக் குழந்தைகள்-
கையேற்கும்!

நித்திரைப் பசிக்கு
மரண மாத்திரைகள்-
இலவசமாகக் கிடைக்கு-
உயிர் விமானங்கள்
உடல் நிலத்தைவிட்டுக்
காற்றுய்ப் பறக்கும்!

குருதித் தேனிமுந்த
மனிதப் புஷ்பங்களைச்
சர்வாதிகார வண்டுகள் மொய்க்க
பூமித்தாய்-
உயிர் பிரிந்த குழந்தைகளை
மடிக்குள் மறைக்க-
ஆக்கிரமிப்பு மிருகங்கள்
மகிழ்ச்சிப் பால் குடிக்க-
உயிர் விமானங்கள்
உடல் நிலத்தைவிட்டுக்
காற்றுய்ப் பறக்கும்!

வீரச் சின்னமாய்க்
குருதிக் குங்குமம் இடும்!
போராட்டப் புகைகள்
குழலை மாசாக்க-
ஜீவச் சோலைகள்
இருளைக் கவ்வ-
மனித மெழுகு வர்த்திகள்
'சியோனிஷ்ட' அக்னியால்
வாழ்வை உருக்க-

இப்னு அஸுமத் —

உயிர் விமானங்கள்-
உடல் நிலத்தைவிட்டுக்
காற்றுய்ப் பறக்கும்!

நச்சுப் புகையைச்
சுவாசித்துக் கொள்ளத்
துணிந்த உயிர்கள்-
போராட்ட வியர்வையில்
நனைய,—

அமைதியைக் கிழிக்கும்—
அலறல் சப்தங்கள்-
தேசிய கிதமாக மாற-
உயிர் விமானங்கள்
உடல் நிலத்தை விட்டுக்
காற்றுய்ப் பறக்கும்!

குருதித் தேனிமுந்த
மனிதப் புஷ்பங்களைச்
சர்வாதிகார வண்டுகள் மொய்க்க
பூமித்தாய்-
உயிர் பிரிந்த குழந்தைகளை
மடிக்குள் மறைக்க-
ஆக்கிரமிப்பு மிருகங்கள்
மகிழ்ச்சிப் பால் குடிக்க-
உயிர் விமானங்கள்
உடல் நிலத்தைவிட்டுக்
காற்றுய்ப் பறக்கும்!

உப்பு நீர்ப் பாத்திரம்

என்ன உரிமையைப்
பெறுவதற்காக
இந்தத்தொழிலாள
அலைகள்
வானமுதலாளியைப்
பார்த்து...
ஓயாமல் போராடுகின்றன?

*
இந்த
மனிதப்போராட்டங்கள்
போதாமலா
இவர்களும் போராடுகின்றனர்?

*
எத்தனை
ஏழைகளின் கண்ணீர்
இத்தனைப் பெருங்குளமாகி
ஒயாமல்
யாரைத் தண்டிக்கத்
துடிக்கிறது?

*
இந்த ஏழைகளின்
கண்ணீரும் உப்பென்று
கடல்நீரும் உப்பானது?

*
யார்வைத்த குழம்பிற்கு
உப்பு

இப்படி அதிகமானது?

*
நீ என்ன-
ஏழையா
கண்ணீர் உவர்நீரை
எந்நேரமும்
சிந்துதற்கு?

யார்...
உப்பு விற்கப் போய்
இவ்வளவு
மழை பொழிந்தது?
பொழிந்த மழை
போக இடமின்றித்
தேங்கி விட்டதே!

*
எந்த வயலுக்கு
நீர்ப்பாய்ச்சு
இந்தப்பெரிய குளத்தை-
யார் கட்டியது?

*
ஏன் இந்த
மலை மாதாக்கள்
அருவி அருவியாய்க்
கண்ணீரை வடிக்கிறார்கள்?
எந்தச் சாட்சிக்காக
அத்தனையையும்
இந்த நலப்பாத்திரம்
பத்திரப் படுத்தி
வைத்து விட்டது?

*
மனிதர்களின்
கால்களைப்பிடித்து
மன்னிப்புக் கேட்பதற்கு
இந்தக்கடலலைகள்
என்னதான்
தவறு செய்தன?
*
இந்தச்
சீர்திருத்தவாதிகள்
கோஷம் போட்டு
யாரின் தவறைச்
சந்திக்கிழுக்க முனைகின்றனர்?

- ஏ. அவீஸ் நிலாருத்தின் -

கோல்வி □ அ. கௌரிதாசன் □

உப்பனை மகனைப் பார்த்தேன!
அன்னையை மகனைப் பார்த்தேன!
உப்பனை உலகம் பார்த்தேன!
ஒற்றுமை, பிரிவு பார்த்தேன!
ஞப்பைகள் வாழு மின்தக்
குவலயம் உயர்வு காண்ப
தெப்படி? என்றே பாட்டில்,
எழுதி, முனைந்து தோற்றேன்!

உத்தமன் ஊரில் யாரே?
உலுத்தர்கள் கூட்டந்தானு?
சித்திரம் வேண்டுமாமோ
சீர்விலி விற்றபோதில்!
குத்தியால் உண்டோ நன்மை?
காசினி உள்ள மாந்தர்
புத்தியைத் தெளிய வைக்கப்
புவியிசை முயன்று தோற்றின்!

உத்தியம், தர்மம், நீதி
சகலமும் ஏட்டில், பர்ட்டில்!
தத்துவம் பேச்சில், ஆனால்
தன்னலம் வாழ்வு தன்னில்
முத்திரை பொறித்த மூடர்,
முன்னனி வகிக்கும் பாரில்,
நித்திரை கொண்டோர் தம்மை
நித்தமும் எழுப்பித் தோற்றேன்!

கண்டதும் காதல் கொண்டு
கற்பினை இழந்து வாடும்,
பெண்டிரின் பக்கம் போனேன்!

பேயனைய் நாமம் பெற்றேன்!
வெண்ணெய்தம் கையில் வைத்தே
லீதியில் நெய்யைத் தேடும்,
தன்மையோர் மட்டமை போக்குக்
தரணியில் முயன்று தோற்றேன்!

குன்விழுந் திட்ட பேரும்,
கூலியாய் நின்று மூத்து
நன்மைகள் எதுவும் காணு,
நிலையினில் வாழு வோர்கள்!
துன்பங்கள் போக்கு தற்காய்த்
தூணைன உறுதி கொண்டு,
நின்றுமே உழைத்தும் ஈற்றில்,
கண்டதோ, தோல்வி, தோல்வி!

எளியான் மீதில் இரக்கமும் இருதய
வெளியில் சுத்தமும்
அல்லால் தருமரும் அருளும்
எல்லா நோடும் இறங்கும் மறந்தும்
தேடி நம்மைத் திளை திளைக்கும்
கோடி நன்மை குவிக்கும்
நோன்றை மறுத்தால் நுழைவது
பான்மை கெடுக்கும் பாவத் தீட்டே.

நோன்பி பலன்கள்
பலமும் பருவமும் பதியுதல் புதியும்
உளராய் முள்ளிம் உலகில்
ஆணைர் எவ்வாற் நோன்றைப் புன்னிய பறுவார்.
ஆணுதல் நோன்றியும்
அரசனும் நோன்றியும்
அரசேர் நோன்றை ஓச்சவ தாலே

மக்களின் வெற்றி

❖ க. ப. லிங்கதாசன் ❖

சென்றது நம்படை!
செருக்கள மதிர்ந்தது! - அங்கே
வென்றது நம்படை!
வீணர்கள் வீழ்ந்தனர்!

கொன்றது நம்படை!
கோழைகள் மாண்டனர்!
—களிப்பில்

நின்றது நம்படை!
நீசர்கள் ஓடினர்!
சாதிகள் ஒழிந்திடச்
சாடிய தொருபடை! -- எங்கும்
நீதிகள் நிலைத்திட
நிமிர்ந்தது ஒருபடை!

ஒதி யனர்த்திட
ஒருபடை எழுந்தது! — நல்ல
சேதிகள் வந்தன
செருக்களம் சிரித்தது!

திகைத்தனர் தீயவர்
சிக்கெலாஞ் சிதறினர்! — அந்தப்
பகைப்புலம் வறுமையில்
பார்த்துடன் சிரித்தது!!

தொழில் வளப் புரட்சியைத்
தொடர்ந்தது ஒருபடை!
—நாட்டின்
எழில் வளம் பெருக்கவே
எழுந்தது ஒருபடை!

அறிவியல் புரட்சியை
ஆக்கிய தொருபடை! — இந்த
அகிலமே ஒருகுடி
யாக்கிப் பொருப்படை!

புதுமைப் புரட்சியில்
புகுந்தது ஒருபடை! — மக்கட்
பொதுவுடமை நோக்கிப்
போனது ஒருபடை!

மக்கள் சக்தியின்
மாபெரும் வெற்றியே! — எம்
பக்கமே வெற்றியீபு
பாரோர் வெற்றியே!

* * *

புது முரசு

❖ கே. எஸ். மனோகரன் ❖

நினைவு உலாவரும்
எங்கள் மௌனங்களுக்கோ
ஆயிரம் அர்த்தங்கள்!
எம் 'கவிதைக் கரங்கள்'
கட்டியெழுப்புவது
கனவுக் கோட்டையல்ல;
சிந்தனைக் கோபுரம்!
ஏனியாக இருக்கும்நாம்
ஏற வேண்டாமென்த
தடைவிதிக்கவில்லை.
எட்டி உண்டாதீர் என
எச்சரிக்கை செய்கிறோம்.
காய்ந்த வயிறுகளின்
கானங்களை
முகாரிகளாக்குவது
முறையீக்குது!
வறுமை வீணையினைப்
பட்டினிக் கீதங்கள்
துரும்பின் நுனியையும்
துளைத்தெடுக்கையில்
ஆனந்த
சுதந்திரக் கீதத்தை
ஆர்ப்பரிப்பதேன்?

தூரிமைத் தூரு

ஓஹவில் அழுதன்	மெயின் வீதி	ஓஹவில் 1 (கி. மா)
D. M. சுபைர்கான் சூரா மன்சில், பவர் ஹவுஸ் ரோடு காத்தான்குடி 5		
திக்வெல்லை கமால்	191-B, அட்டுலுகம் பண்டாரகமை	
S. குரைஷா 11, U. C. குவாட்டரஸ் நாவலப்பிட்டி வீதி கம்பனை		
M. A. அஸ்லீ	இஹலகொடியாவ அநுராதபுரம்	
S. H. M இஸ்மாயில்	இஹலகொடியாவ, அநுராதபுரம்	
சோ. ஆனந்த முருகன்	32, நெல்சன் பிளேஸ் கொழும்பு-6	
ஜானசி நவரத்தினம்	மீசாலை தெற்கு மீசாலை	
R. N. லோகேந்திரலிங்கம்	D. D. C. உபகாரியாலயம் அக்கரைப்பற்று	
M. முத்துக்குமாரன்	ஊரதீவு புங்குடுதீவு 7	
S. ஜெஸ்மீன்	கருணை நிலையம் கிளிநொச்சி	
M. M. நலீர்	உபதபாலதிபர் கல்லடி உப்போடை மட்டக்களப்பு	
S. குணரத்தினம்	அதிபர் க/சிவசக்தி ம.வி. நட்பிட்டிமூனை கல்முனை	
P. தெவிகா	79/17 பிளேஜா கொட்டேஜ் அட்டன்	
அரியாலையூர் ஐனகன்	12 வில்வம் வீதி அரியாலை யாழ்ப்பாணம்	
E. K. ராமானந்தன்	நில அளவையாளர் காரியாலயம் வவனியா	
ரஞ்ஜனி சரவணமுத்து	31/13 சபாபதி வீதி தாளையடிகிழக்கு யாழ்ந்தகர்	
M. குபேரன்	வில்வியன் ஹவுஸ் அம்பகமுவ ரேரூட் நாவலப்பிட்டி	
S. M. ஜானைத்	வட்டக்குளப்பிட்டி உப்புக்குளம் மன்னூர்	
M. A. அன்சாரி	வ/முஸ்லிம் ம.வி. வவுனியா	
S. ஞானவிங்கம்	490 கண்டி ரேரூட் குருநாகலை	
S. மோகநாதன்	யாட்கரு ரேரூட் கரவெட்டி கிழக்கு கரவெட்டி	
சாந்தா மணைளன்	50, பிரதான வீதி பன்னிலை	
தம்பிலுவில் ஜெகா	D. T. C. சடயன்தளாவ	
M. M. இல்யாஸ்	49/2 குட்டிமலை தர்கா வீதி சீனன்கோட்டை பேருவளை	

மிலி பஸ்

‘கின்னல்’ புத்தகத்தைத்
திறந்து வையுங்கள்!

எங்கள்

‘பிரைவட் பஸ்’காரர்கள்—
சாதனையாளர்கள்!

பூனையின் வயிற்றிலே
யானையின் தீவியை

அடைக்கும்

சாமர்த்தியசாலிகள்!

நாங்கள்—

சிவப்பு ‘சிக்னல்’களாக

வழி நெடுகிலும் மாறமாட
டோமா

என்ற ஏக்கக்கண்களுடன்
இறங்குபவர்களைப்பற்றிக்

கவலைப்படாமல்
ஏறுகிறவர்களைப்பற்றி மட்டுமே

பரிதாபப்படுகின்ற—

காருண்ய சிருஷ்டிகள்!

பணிந்து வாழும்

சிறப்பைக்

குனிந்து சென்றே

உணரவைக்கும்—

நட மாடும் ‘சர்க்கல்’காரர்கள்!

மினிபஸ்கள்—

இலவசமாக

உடம்பு பிடித்துவிட

ஊர்ந்து வரும்

‘பிழுட்டி பார்லர்’கள்!

என் இருக்க

இடமின்றி

அம்புதைத்த

இராவணனின் உடல்

இப்படித்தான்

இருந்திருக்குமோ?

ஹல்ஸ்டன்

விண்வெளி வீரர்களுக்கு

இங்கே பயிற்சி

நடக்கிறது!...

இனி-

ஒக்லீஜன் இன்றியும்

அவர்கள்

பயணம் செய்யலாம்!

எம். எம். நஜுமுல் ஹூ-சைன்

பந்தப் சுடுப்

கண்ணடி எம். ராமச்சந்திரன்

மாலையுடன் பூமலரும் மேனதாளம்,
மாராட்டுதே வாழ்கின்ற பல்ளைக் கூட்டுக்
காலையுதல் கால்க்குடல் வீதியோரம்
காய்கின்ற மன்னவனும் சேர்ந்து நின்றுன்.

மாலையுடன் பூமலரும் மேனதாளம்,
காலையுதல் வீதியோரம்
ஏன் அயயி! அங்கைத்தலில் போவிலேடும்!
எலைதயேலும் எதிர்பார்க்கும் வாயம் உண்டா?

எமாற்றம். அவமானம், எஞ்சிமிஞ்சு,
ஏக்கக்குஞ்சும் பேச்சுக்குஞ்சு எதிற்குத் தாரோனே
ஏன் அயயி! அங்கைத்தலில் போவிலேடும்!
எங்களைத் தாக்கும்போது-
எங்கள் தேகங்கள்
பதறுகின்றன!

பயணம் வெல்க!

ஓ...

என் பாலஸ்தீனத்துச்
சோதரரே!

உங்களின்-

ஒவ்வொருதுளி

உதிரத்திற்கும்-

ஷுத வெறியர்கள்

பதிலிறுத்தாகவேண்டும்!

உங்களைத் தாக்கும்போது-
எங்கள் தேகங்கள்

பதறுகின்றன!

ஏகாதிபத்தியத்தின்

ஏவளன் யறுதுதி

ஏறியும் குண்டுக்குஞ்சுகு

இரையாகும்-

மேற்கு பெய்றுத் தர்களின்

குருதி-

அரபின்-

மசகெண்ணெய்யாய்

அவனியின்

அன்னை மடியில்-
உறைகின்றது.

முதலைக்கண்ணீர்
வடிக்கின்ற-

சகநாட்டுப் பித்தமீன்களும்
ஏகாதிபத்திய வலையில் சிக்கி-
மூச்சையடக்குகிறார்கள்!

என்னருமைச் சோதரரே!

இறைவன் எங்களையும்

ஒரு கண்ணியாகப்

படைத்திருந்தால்...

இல்லேலை எரித்திருப்போம்!

உங்கள்-

பயணம் வெல்க!

ஷுத கோட்டை

இடிந்து வீழ்டும்!

போராட்டம் தொடர்க!

தாயகம் அமைக!

‘தீன்’ கொடி ஏறுக!

★ எம். ரி. எம். அஸார் ★

நாங்கள் நேசிக்கிறோம்;
ஞாபகப் படுத்துகிறோம்;

தேடுகிறோம்; எதிர்பார்க்கி

நோம் நேசிக்கிறோம்;

ஞாபகப் படுத்துகிறோம்..

நாங்கள் போராட்டுகிறோம்,

ஹிரோவிமாவே!

ஒரே நிமிடம்!

அமைதியின் ஒரு நிமிடம்!

என்ன நடந்தது

என்ற ஞாபகத்தில்

அவையெல்லாம் அற்பமே

ஹிரோவிமாவே!

துப்பாக்கிகளின்

நிரந்தர நிசப்தத்தை-

நிரந்தர சமாதானத்தின்
அமைதி யை-
உங்காகப்
பலியானவைகளுக்குமாக
நாங்கள்
ஒருபொருத்தமான ஞாபகார்த்
தத்தை
நம்பிச் செலுத்துகிறோம்
ஹி தேராவுமிமாவே!
அந்த நேரம் வரும்!
பூமி
வசந்தத்துப் பூக்களால்
நிரப்பப்படும்!
உன் சாந்தமான பிரகாசம்
புனர்ஜெனமமாக உதிக்கும்
ஹிரோவுமிமாவே!
ஆங்கில மூலம்:
SYARGE DZYARGAI
(1957)
தமிழாக்கம்:
வேங்கை ம. ஸ்ரீமுருகன்

பொதுமைப்பூக்கள்
❖ கலாவிஸ்வநாதன் ❖
நெஞ்சங்களில்-
நெருப்புப் பொறிகளாக
சிந்தனைப்பூக்கள்
சிவிரத்து மலர-
அகவெங்கும்
பூர்ச்சி அனுக்'கரு'க்கள்
அஸ்வையாகப்பெருகி-
ஆர்த்தமுழும்பிவிடும்...
—அக்'கரு'க்கள்
வார்த்தையாக உருமாறிச்
செறிவாகி-
நேரமையுணர்வகளோடு
பேராண்மை பெற்றுப்
போர்ப் பரணிபாடும்!
—அப்போது,
பூர்ச்சி வித்துக்கள்-
பூரித்து முளைவிட,

உணர்ச்சி நீரும்
உண்மைப்பசலௌயும்
உரம் சேர்க்க-
'உரு' வாகும் எழுச்சி!
எழுச்சியின் "கரு"வான
சொல் மேகம்-
செயல் நிலத்தில்
இடி, மின்னல், மழையாகிப்
பொழிந்திடப்
பூர்ச்சிப்புயல்வீசும்!

செயல்திறனின் ஆளுமையால்
முழுமைப்புரட்சி
முதிர்ச்சியாகி முகிழ்க்கப்
புதுமைத்தென்றல் தவழும்;
பொதுமைப்பூக்கள் சிரிக்கும்!

மறுமொழி

இவன்-
கவியெழுதிச்
சுகப்படான் என்றார்க்குப்
பொறுப்புடன் சில:

வலைவீசி
விலைபேசிப் பொய்யுதடுகளால்
பூனைக்கு மணிகட்ட
நாள் கடத்தி-

தேசத்து வேஷங்களில்
பாஸைவேறு
ஆங்க வேறூக
விலாங்குப் பிறப்பாய்க்
காலத்தைக் கொன்று-

பிறந்ததற்காக இறந்து
இறப்பதற்காகக் குழப்பி

ஒட்டுன்னியாய்
வாழ நினையாதவன்
நான்.
எனக்காகப் பணிசெய்ய
என்றே
கிளம்பியவன் நான்.
இடியில் நான் மடியலாம்.
என் விடியில்
இடி இல்லை.

என் ஆதாரங்கள்
சேதாரப் படலாம்.
சேதாரம்—
எனது போர்வை
இதில் ஏது சுகம்?
எனக்கேன் சுகம்?

உலகிற்காக வல்லவா
அதனை அளித்து விட்டேன்!
—அன்னார் எம். ஸ்ரீக்

நாளென்ன விதிவிலக்கா?

❖ எச். எம். இக்பால்கான் ❖
விழியாலே மொழிபேசி
விருப்புடனே எனைஅனுகிக்
களிப்போடு கதைசொல்லிக்
கவர்ந்திட்ட கனியவளே
குழிவிழுந்த உன்கன்னம்
குறும்பாக நகைப்பறதேயே
அழித்தழித்து மீட்டியென்றும்
அகம்மகிழ்ந்து நிற்கின்றேன்
தாமரையின் மொட்டிதழாம்
தரையினிலே பூக்குமாப்போல்
நாமகளாம் உன்றனிதழ்
விரியழகோ தனியழகு

அன்னநடை நடந்தினிதே
அகிலம் தனிவினிதாய்ச்
சின்னநடை பாலித் தினம்
சிங்காரம் பயின்று வரும்
தெள்ளமுதத் தேங்கவையே
உன்னழகைக் கண்டிங்குக்
கன்மனமும் கரைந்திடுமே
நானென்ன விதிவிலக்கா?

வாழுத் தெரிந்தவர்கள்

நாட்டைத் திருத்துவோம்
வந்து சேரும்
பீடைகளைத் துடைப்போம்
என்பார் பின்னர்
வீட்டுக்குள் மறைவார்!
கெட்ட செயல்களை
வெட்டிப் புதைத்திடத்
தட்டிப் பேசவார்!
மீண்டும.....

கட்டில் அடியில்
ஒட்டிக் கொள்வார்!
தோளில் நன்றாய்
தட்டிப் பேசவார்-பின்
எட்டி நின்று குழி
வெட்டி வைப்பார்!
வெற்று வேட்டாய் வெறும்
வாய்ச் சொல் காட்டிப்
பிழூக்கும் பேர்வழிகளே
நாட்டின் நச்சப்பாம்புகள்!

❖ எஸ். எம். ஸ்ரீக் ❖

குழுதூக்கூம் நொண்டிக்குதிரைக்கூம்

ஆலமரக் கிளைகளிற்
பறவைகள்
கூடுகட்டி
வாழ்வதைப் பார்க்க
ஆனந்தமே.
அதே மரத்திலேதான்
குருவிச்சைகளும்
கூடாரமிடுகின்றன!
ஜீவ நீரையே
உறிஞ்சி வாழ்கின்றன!
சொந்த வேருண்றி-
வாழுத்தெரியாத
வங்குரேத்துகள்!

குருவிச்சை மனிதப்பிண்டங்கள்
ஆலமர மனிதரை
உறிஞ்சி வாழ்கின்றனர்:
அவர்தம்-
கொட்டாவியிலும் விஷம்!
எட்டாக்கனிக்கு
ஏப்பமிடுவோரால்
சமூகத்துக்குக் கேடில்லைதான்!...
ஏனெனில்-
அவர்கள்
எட்டும் கனிகளைக்
கையருகே கொண்டுதான்
எட்டாதவற்றுக்காக
ஏங்குகின்றனர்.
போதுமென்ற மனமிருப்பதை
அறிந்தும்
பொன் செய்திட
இரவல் பெறுவோரிடம்
எச்சரிக்கையாயிருங்கள்!

அட்டைகள்-
மனிதரை உறிஞ்சுகின்றன.
பசிதீருமட்டும்
உறிஞ்சிவிட்டுக்
கடித்த தடம்விட்டுக்
கழன்று வீழ்கின்றன.

அட்டை மனிதரைச்
சட்டங்களாற்கூடத்
திருத்த முடியவில்லை.
நீதி தேவையின்
கண்கள்-
திருதாக்ஷிரனின்
மனைவியின் கண்களாக
இருப்பதுவும் நியாயந்தான்!

தொழிற்புரட்சி
மனித முயற்சியை
ஆக்கிரமித்தது.
எனினும்-
இயந்திரப் போரிடும்
தொழிலாளரின் வாழ்க்கை
இதுவரை-
இயந்திரமாகவே இருக்கிறது!

‘காயமில்லாமற் போராட்ட
-மில்லை!’,
(காண்டேகரின் வழிகளில்)
போராட்டமில்லாமல்
வாழ்க்கை இல்லை.
தியில்லாமல் வேள்வியில்லை.
கோடிப்பேரின்
மன - வயிறுகளில்
சில சோம்பேறிகள்-
தியை வளர்க்கின்றனர்.
அதனாற்றுன்-

கோடிப்பேர்களும்
வேள்வித்தீயில்
வெந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக
மனிதர்கள்
விஷப்பாட்சைகளை
நடத்தி மாண்டதாற்றுன்
இன்று-
நாம்-

சொகுசாக வாழ்கிறோம்.

சோம்பேறிகளாக
அவர்கள்-
துவண்டு கிடந்திருந்தால்? -
குருவிச்சைகளாக-
அட்டைகளாகத்-
திட்டமின்றி வாழ்ந்திருந்தால்?

சட்டங்கள்-
திருத்தி எழுதப்படல் வேண்டும்.
மேன்மைக்காய்-
எல்லாருமே
வெட்டவெளிக்கு
வரல் வேண்டும்.
இருட்டுக்குள்
வெளிச்சத்தைப் பார்க்க
வேடி கையாகத்தானிருக்கும்! ...

பியாழிபெயர்ப்புக்கவிதை - 2.

தேடுகிறேன்!

சகல வளம் நிறைந்த
ஸ்ரீ ஸங்காவின்—
மருதாணையில்—
நான் நடக்கையிலே...
குப்பைத் தொட்டிக்கருகே
கந்தையுடன் காட்சிதந்த
குழந்தையொன்றைக் காணுகி
—கேறன்!

வேடிக்கையா பார்க்கின்றனர்?
விஷக்கத்தீய அல்லவா
வீசுகின்றனர்?

கழுதைகளைப்
பொதிசுமக்க விடுவதில்
என்
பாரபட்சம்?

நொலைடி குதிரைகளை
விட்டு வைத்தோமானால்
சறுக்கிய சாட்டுதான்
நமக்கு மறு வெமாழி.
மிருக வைத்தியரிடம்
காட்டினுற்றுன்
மெய்மை விளங்கும்!

உழைப்பை உறிஞ்சுபவன்
கழுதைதான்!
உழைக்கத் தயங்குபவன்
நொண்டிக் குதிரைதான்!
கழுதைகளிற்-
பொதிகளை ஏற்றுங்கள்!
நொண்டிக் குதிரைகளை...?

‘குரவித்’

‘என்ன தம்பி,
குப்பைக்குள்ளே தேடுகிறோய்?’
என்று வினவ
சின்னப் பயல் சொல் ஆகியுள்
“ஐநாயகத்தைத் தேடுகிறேன்
ஐநாயகத்தைத் தேடுகிறேன்!”
சிங்கள மூலம் :

W 4. ABEYSINGHE
தமிழாக்கம் :
எம். பாலசிருஷ்ணன்

உ
ஜ
ப
வ
ர
ஹ

(ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரை)

கவிஞர்கள்

யாப்பிலக்கணத்திலுள்ளவை போன்று புதுக்கவிதைக்கும் விகற்பங்கள் உண்டு. என்னதான் புதுக்கவிதை, மரபை மீறிச் செல்வதாகக் கூறினாலும் யாப்பிலக்கணத்தைச் சார்ந்து செல்வதையே இன்று பிரபலமாகியுள்ள பல புதுக்கவிதையாளர்களின் படைப்புக்கள் மூலமாகக் காணலாம்.

மணிக்கொடிக் குழுவினருள் 'புதுக்கவிதையின் தந்தை' என மதிக்கப்படும் கவிஞர் ந. பிச்சமூர்த்தியின் 'வழித்துணை' என்ற கவிதைத் தொகுப்பிலுள்ள அனைத்துமே புதுக்கவிதைகளால்ல. நான் முதல் கட்டுரையில் கூறியது போல் தொடராக எழுதிச் செல்லும் வசனங்களை, ஒன்றன் கீழ் ஒன்றாக அடுக்கி எழுதப்பட்டுப் "புதுக்கவிதை" என 'லேபல்' குத்தப்பட்ட மரபுக்கவிதைகளின் சிறைவுகளாகவே அவை காணப்படுகின்றன.

இந்து, கவிப்பா, அகவல், கும்மி, வெண்பா போன்ற விகற்பங்கள் 'வழித்துணை'க்கவிதைகளில் உள்ளன. அது மட்டுமல்ல. சந்தம், சீர், அசை, ஒசைநுயம் போன்றவை யும் (ஒரு சில இடங்களில் தவிர) பிச்காது இருப்பதைக் காணலாம்.

கவிஞர் ந. பிச்சமூர்த்தியின் "புதுக்கவிதை" களுள் சில இவை. இவை எந்த வகைக் கவிதை என்பதை வாசகர் களே தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

காடுபுதர் சுற்றிக் காலத்தை மறக்கவைக்கும் சுடற்ற மலங்க்கு ஏங்கிவந்தோம் வேதனையில் வேளைநல்ல வேளையாகக் கண்டுகொண்டோம் நான்குசெடி நெருப்பைப்போல் அலர்ந்திடும் ஓர் அபினி. உடலுயிரைப் பிரித்துக்காட்டும் சடைக்கதிரரம் கஞ்சா வான்முகட்டைத் தேடிசென்று விண்ணமுதைத் தேக்கிவைக்கும் நெடுமரமாம் தென்னை பனை. கண்ட நிமிழுத்திலே கள்ளிறக்கிப் போதைகொண்டோம். தவித்திடுதல் வேண்டாம், தாண்டிவிட்டோம் காலம்.

(சாகா - மருந்து)

மரத்தின் இலைகள்
பழுத்து உதிர்வதும்
உருவங்கள் தோன்றிப்
பதுங்கி மறைவதுவும்
பார்க்காத வயத்தில்
பணியாற்றி வந்தான்.

(வழித்துணை)

எனவே புதுக்கவிதை யாக்க (ஔரளவேனும்) யாப்பிலக்கணம் தெரிந்திருத்தல் வேண்டும் என்பது அவசியமாகின்றது. புதுக்கவிதை என்றால் என்ன என்பதை அறிந்திருத்தல் அவசியமாகின்றது. அத்துடன் புதுக்கவிதைக்கான யாப்பினையும் அறிய வேண்டியதுவும் அவசியமாகின்றது.

பல புதுக்கவிதை யாளர்கள் படிமப்பீர யோகத்திற்காகப்பழங்காப்பிய நடைகளையோ காவியப்பாத்திரங்களையோ தமது கவிதைகளில் செருகிவருவதைக் காணலாம். இதனால் அப்புதுக்கவிதை மக்கள் மத்தியில் சிறப்பிடம் பெறுவதையும் காணலாம். எனவே பழங்காப்பியங்களையும் கற்றிருத்தல் அவசியமாகின்ற தல்லவா?

இதற்கு உதாரணமாகக் கீழ்வரும் கவிதையைப்பார்க்க : பாஞ்சாவியா?... வா மகனே! வா! துச்சாதனன் உண்ணைத் தொட்டிமுகீக் வரும்போது— மாதவிலக்கானதனால்... ஓராடை கட்டி நீ

உள்ளே இருந்தாயாம்!

இங்கே—
நான் வாழும் தேசத்தின்
நடைபாதை ஓரத்தில்
உடுத்தத் துணியில்லா
ஒரு கோடிச் சோதரியர்...
ஓராடை மட்டுந்தான்
உடுத்திருக்கின்றாரே!

மாதமெல்லாம் அவர்களுக்கு
மாதவிலக்கா மகளே?

(கவிஞர் இரா. வெரமுத்துவின்
"திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புக்கள்"
— பக்கம் 36)

கவிஞர் வெரமுத்து பாஞ்சாவி சபத்ததைக் கற்றிருப்பத னால் தமது புதுக்கவிதைக்கான சொற்களையும் படிமங்களையும் செல்வனே பிரயோகித்து வெற்றி கண்டுள்ளார் என்பது வெளிப் படையாக விளங்குகிறதல்லவா?

"...பதினேழாவது வயதிலி ருந்து இருபத்தொன்றுவது வயது வரை யாப்பிற்கு நானும்; எனக்கு யாப்பும் அடிமையாயிருந்ததற்கு ஆதாரங்கள் இந்த 'என்பழைய பனை ஒலைகள்'..."

மரபு என்பது ஆளத்தெரிந்த வன் கைகளில் ஓர் அற்புதமான ஆயுதந்தான்... இவை புதுக்கவிதையில் இன்று பல பரிமை மாற்றங்களை வெற்றிகரமாக உருவாக்கும் கவிஞர் வெரமுத்துவின் கூற்றுக்கள்.

புதுக்கவிதை காரியக்கிரமம்
 1) படிமங்கள் 2) குறியீடுகள்
 3) நயம்

மேற்சொன்ன மூன்றில் படிமங்கள் இல்லாத யாக்கப்படும் கவிதைகள் புதுக்கவிதைகளே ஆகா (பின்னைய இரண்டும் இல்லாத போன்றும்).

படிமம் *Emagism*

சாதாரண வசன நடையில் உவமை என நாம் பிரயோகிக்கும் பதங்களே புதுக்கவிதையில் படிமம் என அழைக்கப்படும். படிமங்கள் எப்போதும் படிமப் படுத்தப்படும் சொல் அங்குக் கருத்தோடு ஒத்தாக அமையவேண்டியதன் அவசியத்தைப் புதுக்கவிதையாளர்கள் உணரவேண்டும்.

வெறும் சொல்லமுகுக்காகப் பொருத்தமற்ற மிடிமங்களைக் கையாளும் பலர் உள்ளனர். முன்னுக்குப் பின் முரானை இவ்வகைப்படிமப் பிரயோகங்களி னாயின் குனைதிசயம் காணப்படும். முரானை இவ்வகைப்படிமம் பிரயோகமே.

“படிமம் எப்போதும் சொற் களின் அலங்காரத்துக்காகப் பிரயோகிக்கப்படாமல், கவிஞரின் உள்ளுணர்வுகளை வெளிப்படுத்துபவையாக அமைதல் வேண்டும் என அறிஞர் டி. ஹெய்ச். ஹல்மே குறிப்பிடுவதை நாம் மனதில் கொள்ளல் வேண்டும்.

நாம் படிமப் படுத்திய, கவிதையின் கருப்பொருளுக்குரிய அத்தனைக் குனைதிசயங்களும் (அல்லது ஓரளவேனும்) படிமத்துக்கு இருப்பின் மாத்திரமே அதனை நாம் பிரயோகிக்க வேண்டும். முரானை மிடிமங்களைப் பிரயோகித்தல் தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

உ +ம் 1 எண்ணப் பறவை

இதில் ‘எண்ணம்’ என்ற பாடு பொருளுக்கான படிமம் ‘பறவை’, பறவையின் முக்கிய குனைதிசயம் திசையின்றிப் பறந்து திரிதல். அதேகுனைதிசயம் எண்ணத்துக்கும் உண்டு என்பதனால் இது சரியான படிமப் பிரயோகமே.

உ +ம் - 2. சூரிய நாய்

இதில் ‘சூரியன்’ எனும் பாடு பொருளுக்கான படிமம் ‘நாய்’

நாயின் குனைதிசயங்கள் குரைத்தல், கடித்தல், பாய்தல், காவல்காத்தல், (நன்றியை வெளிப்படுத்தி) வாலையாட்டுதல் என்றெல்லாம் கூறலாம். இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றாவது சூரியனுல் செய்ய முடிவதில்லை. சூரியனின் குனைதிசயங்கள் - ஒனிவீசதல், சுழல்தல், சூடு கொடுத்தல் போன்றவற்றைச் சொல்லலாம். இவற்றில் ஒன்றையேனும் நாயினாலும் செய்ய முடிவதில்லை. எனவே எந்த விதத்திலுமே சூரியனுக்கு நாயோ, நாயர்குச் சூரியனு படிமப் பொருளாகாது. இதனால் இது பிழையான பிரயோகம் என்பது தெளிவு.

(தொடரும்)

முகம் விழித்த மரசுகள்

= மேத்தாதாசன்
 (தமிழகம்)

(அண்மையில் தமிழகத்துக்கு இலக்கியப் பயணம் மேற்கொண்ட கவிஞர் மேமன்கவி, பூபாளத்தின் சார்பில் பல கவிர்களையும் விமர்சகர்களையும் சந்தித்தமை குறித்து அவருக்கு பூபாளம், தனது நன்றியையும் மகிழ்வையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

கவிஞர் மேத்தாதாசன் அவர்கள் கவிஞர் மேத்தாவின் தாக்கம் என்று மேமன்கவி கூறுகிறார். மேத்தாதாசனின் ‘காகிதக்கணவுகள்’ புதுக்கவிதைத்தொகுதியை அண்மையில் நர்மதாபதிப்பகம் வெளியிட்டுமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பூபாளத்துக்காகக் கவிஞர் மேத்தாதாசன் மனமுவந்து தந்தகவிதை இது.)

எண்தான் நடக்கும் நடக்கட்டுமே!

தடைமீறிய நதியினைச் சிறுதடுப்பான் தழிக்குமோ! – அட!

திணவேறிய தோளினைச் சில அடிதான் அடக்குமோ?

பொய்களின் முகமுடியைக் கிழிக்க இந்தப் பேன வாளாகும்.

எதிர்வரும் தடைகள் இனித் தாளாகும்.

மோதினாலும் சேதப்படப்போவது மலைகளேயன்றித் தலைகள் அல்ல.. என்னதான் நடக்கும் நடக்கட்டுமே!

இந்த விழிகளின் வெம்மையில் சந்திரனிடத்தும் சூடு ஏறட்டுமே!

விழித்தெழும் திசைகளில் எல்லாம்

கிழக்கே வந்து சீதம் இசைக்கட்டுமே!

தாலாட்டிற்கு நிரந்தரத் தடை உத்தரவைப் பிறப்பிப்போம்!

பள்ளி எழுச்சிக்கு முரசுகளை உயிர்ப்பிப்போம்!

இனிக் காலம் நமது கையில் வந்து கோலமிட்டும்!

நடசத்திரப் பூக்கள் நமது

பார்வை வரவேண்டிய பாதையில் கிடக்கட்டும்!

தெளிந்தபின்பே நடந்து போகும்

நமது- பாதங்களுக்கு வானம் இறங்கிவந் து வரவேற்பு வாசிக்கட்டும்!

மொழிபெயர்ப்புக்கவிதை-3 நண்பனே!

நண்பனே நண்பனே!
கனவில் நின்றும்
விழித்திடு!

வெண்மேகத்தின் கீழ் -
பதிந்த பனிமலையில்
குந்தியிருக்கும் நண்ப,
கனவில் நின்றும்
விழித்திடு!

குப்பைத் தொட்டியில்
எச்சில் தேடுகிற,
பால் வடியும் மூலையில்
உறிஞ்சத் தேடுகிற
சாக்கடையில் துர்மணம்
விசும் வாழ்க்கையைக்
காண்பதற்கு

ஓளிமயமான ஆசைகளை
அகத்தில் கொண்டு—
புழுதி நிறை பாதையில்
வற்றிப்போன
கண்ணீரால் நனைந்து,
சிவந்து போன.
விழிகளால்
எதிர்காலத்துக்கேக்கிடும்
யதார்த்தத்தைக்
காண்பதற்கு—
விழித்திடு விழித்திடு,
நண்பனே!

சிங்கள மூலம் :
W. A. ABEYSINGHE
தமிழாக்கம் :
எம். பாலசிருஷனன்

மாட்டி?

வாழ்க்கை வனத்தின்
இடமாற வோட்டை।
நிமிசா வில்லில்
சிறந் அம்பேற்றி
மாப்பிள்ளை வேடர்கள்
'பெண்' மான்களைக்
குறிபார்க்கத்த—
தரகு வேட்டை நாய்கள்
விரட்ட—
மான்கள் மருஞுகின்றன!
வாழ்க்கை வனத்தின்
சிழுட்டுப் பள்ளத்தை
மாப்பிள்ளை வேடர்கள்
அடையும்போது—
பெண் மான்கள்
கன்னி மேட்டிலேயே
தனிமையாகின்றன!
— காற்றான்றுடி சபைர்கான்

சிறுகளை

அன்பே !
என் கணகளால்
உன் இதய ஏட்டில்
ஒரு காதல் தொடர்க்கதை
எழுதி—
அதில்
உன் உஷ்ணப் பார்வையில்
என் நினைவு 'மை' உலர்ந்தும்
உன் இதய ஏடு
சுருங்கியும் விட்டதால்
என்னால்
உன் இதய ஏட்டில்
ஒரு சோகச் சிறுகளத்தையெத்தான்
எழுத முடிந்தது.

— ஆர். எம். நெளாஷாத்

போலி மனங்கள்

உத்திலோ உரைதாய் தேன்சொட்டு-பாழ்
உள்ளமோ கள்ளர்வாழ் அறைப்பூட்டு
பதற்றமே நிறைவாழ்வு கறைபட்டு - போவிப்
பாசங்கள் தொடர்ந்தாரும் முறை கெட்டு.

சிரிப்பதோ சிந்தையோ டுவவற்று - அன்பு
செய்வதோ தனலாபம் மிகப்பெற்று
விரிப்பதோ பல வஞ்சம் பயமற்று - ஏனே
விதிகெட்டா ரெதையிங்குத்தாம் கற்று?

பூச்சதோ மேடைசெந் தமிழ்ச்சிந்து - வீண்
பெருமைபொய் புகழ்நாடி வலம்வந்து
நீச்சலோ கொடுந்தைமைத் துயர்தாநு - வாழ்வு
நிறைகுழ்ச்சி இவைவாட்டப் பல வநாந்து.

உறவென்று பொருள்நாடும் உள்ளங்கள் - தேவை
உள்தென்று உறவாடும் கள்ளங்கள்
திறவாத மனக்கூட்டுள் மென்னங்கள் - கோடித்
திக்கேகும் நிலையற்ற எண்ணங்கள்

இதயத்தின் கவர்ச்சுமேன் இறுகிற்றே - நல்ல
எண்ணங்கள் மனக்கூட்டிற் கருகிற்றே
ஈதியற்று மகிழ்நெஞ்சம் அருகிற்றே - போவி
ஞனங்கோடி உலகாளப் பெருகிற்றே.

— செ. மகேந்திரன்

றறவு

ஏன்னில் நடக்கின்றுள் வீர மனிதனதை
என்னைப் பெருமையடா ஏற்றமுற — மண்மீதில்
இன்ஹும் வழிகாண்போம் யர்ர்க்குங் குறைவின்றி
ஏனாக் கிடைத்திடவே ஆண்டு

தயஞ் செயற்கையாக வீந்தான்விஞ் ஞானி
எனதுயஞ் செயலா மறிவின் — உதயமதே
பேவன்டுமடா வாழ்க்கை யதனைவள மாக்கிடவே
தூண்டிடா தூண்டிடா தூண்டு.

நாயன்மார்கட்டு
ப. மகேந்திரதாசன்

ஈத்தம் பழமோ இன்னீர் மிட்டேரே
ஈதல் பெரிதே! இதற்கெனப் பெரிதோய்
ஆதல் வேண்டா
அதுபே ருணவாய். ஆதைன்
இதுகைக் கொள்வாய் என்றுர் நடிபே.

நோன்பு துறக்க உதவுதல்
பாவ மன்னிப் படாங்நர குறுதல்
பேவம் நோற்பார் மேன்மையும் கிட்டுடு
நோற்பார்க் குதவிடல் நோன்பு திறந்திட.

தந்துவமே தந்து இக்பால்

தாரகை நடுவன் தன்மதி யெனவே
பாரவ ரகத்தே பண்பினிற் சிறந்த
தாவளர் ஞானத் தூயநல் வறிஞர்
பாவலர் இக்பால் பல்லுயர் தத்துவம்
ஆயத் தோந்தே அதனை ஆற்றி
மாய வாழ்வில் மருஞ மாக்களை
மக்களாய் வாழ் வைத்திடச் செய்த
தக்கநற் போதனை தானும் என்னிலை.
முத்தாய் வடித்து முரணிலா தொத்த
வித்தைகள் நித்தம் விருந்தெனத் தத்த
உத்தமர் இக்பால் உன்னத தத்துவம்
எத்திறத் தார்க்கும் இதந்தரு மாமே.
மேற்கின் தத்துவம் மேலும் கிழக்கின்
ஏற்படைத் தத்துவம் எல்லா மாய்ந்து
நானிலத் தாரும் நலமுறத்
தேனென ஈந்தார் தெளிவா யாமே.

பேரினப் நெறியினுலே
பெற்றிட வாகும் சாந்தி
பாரினி லமைதி தானும்
பண்புறப் பெறலு மாகும்
நேரிய ஷரிஅத் தாலே
நிலைத்திடும் நல்ல வாழ்வ
ஷரிய ஒற்று மையும்
சிர்த்திடு மாமென் ரூரே.

துணிந்துவாழ் மனிதா என்றார்
சோம்பலே நீக்கச் சொன்னார்
மனிதனைய் வாழ்க வென்றார்
மாண்பினை மனதி லேற்றிக்
கனியினு மினிய தேவினை
கவிதையால் காவி னின்றும்
தன்றிக ரந்ற தாகத்
தந்தனர் இக்பால் தாமே.
ஹே. எஸ். வாரிஸ் அலி மௌலானு

கிங்கிகாப்

பள்ளியில் தரித்தல்

இறதிப் பத்தின் எந்த கிரவினிய
உத்தி யினேந்த கூதுவேண இயம்பிட விள்கீ.
கிரவுள் எதுவேண இயம்பிட விள்கீ.
கிரவைத் தேடி இல்கிகப் பிருத்தல்
எல்லார் கட்டும். இல்லா தொழியின்
விழலாய் வாலேன் வீடுபடும்.
உழவேல் நீயும் ஓரை வோழித்தீ.

குஞ்காலி (நடும் புதுக்கவிதை)

(1)

தாவரத் தாய் மடிகளில்,
மலர்க் குழந்தைகள்
சாமவேத கானம் இசைத்தன.
தென்றல் தேவதை,
பஞ்சபூத மன்னர்களின்
புள்ளிகளை யாசித்துத்
தேர்தல் பிரசாரங்களையே
ஜனநாயகமாகக்
காட்டித் திரிந்தான்.
ஐப்பாணைக் கண்டுவிட்ட
நாளாந்தக் களிப்பில்,
நவீன வாஸ்கோ டி காமா,
தன்
மாளிகைச் சொத்துக்களைப்
பொன்னாருக்கிப் பங்கிட்டு
லெனினைப் பரிகசித்தான்.
வானத்துக் கொல்லன்,
தனது,
மேகப் படைக்கலங்களைப்
பதம்வைக்க
உலைக்களத்தை மூட்ட-
நீலப்பதம்
நிலவ மறுத்தது...
ரஷ்யக் கதிரவனின்
செஞ்சாந்துத் தாரிகையால்,
தனது
சீனப் பட்டறையே

ஹம்ஸ தூவிகா
மஞ்சமானதைக் கண்டு
அதிலேறி விட்டான்!
பறவைச் சந்தியாசிகள்
சிறகுக் காவடிகளேந்திச்
சிந்து பாடிச்
சிவயாத்திரை செய்தனர்.
நகர அழுகவின்
மனிதப் புழுகள்,
தாங்கள் சேமித்த
கறுப்புப் பணத்தை...
நந்தவன வணிகக் கூட்டத்தின்
தாவர வியாபாரிகளுடன்
பண்டமாற்றுச் செய்துகொண்
-டிருந்தனர்.
ஷேக்ஸ்பியரின்
ஏழு பராயங்களும்
எதிர் நீச்சலடித்தன...
மன்மதத் தரகன்,
தனது தேசீய வில்லை
எறிந்து விட்டு,
ஏவுகளைகளை
இயக்கிக் கொண்டிருந்தான்-
தனது
வல்லரசு ஒப்பந்தத்தை
வலியுறுத்த!...
அவனது தாரதர்ஷனிகளுச்சு-
ஆற்றிவெல்லாமே
மார்க்கண்டேய வம்சம்!

முனிசிபாலிட்டி வீழாக்காரரின்
 வரவேற்புக் கம்பளத்தை அடுத்து
 வருண பகவான் அன்பளித்த
 ஒரு
 வட்டக் கிண்ணம்...
 கிண்ணத்துத் தீராவகத்தில்
 கிரணத்தானின் காதலிகள்;
 காதலிகள் கண்ணுயிலை
 பச்சை வட்டப் பஞ்சணைகள்;
 பஞ்சணையைத் தாலாட்டப்
 பாசகமுள்ள மீனுட்சிகள்...
 கிண்ணத்தின் விளிம்பிலே:
 ஏவகணைகளினாலு
 எரியும்
 சாம்ராஜ்யங்கள் இரண்டு.
 தன்னைப் படைத்த
 பிரஹ்மனையே படைத்து
 ஞானேபதேசம் புரியும்
 பெருஞ்சிற்பி-
 அந்தச் சக்கரவர்த்தி.
 நர்த்தனத்தில்
 சிவனையே வம்புக்கிழுக்கும்
 முத்திரை மோகினி-
 அந்தச் சக்கரவர்த்தினி.
 ஓன்று படைப்பு;
 மற்றையது பாவம்!
 பாவம்
 படைப்பிடம் வினவியது :
 “அன்பே!

நீங்கள்-

சிலைகளின் கோவலன்!

அவை

மாதவிகளாக மாறினால்

கண்ணகி

எந்த நாட்டை எரிப்பாள்?”

சிற்பி சிரித்தான்...
 “இஸ்ரவேலை எரி! பத்தினிப் புத்தகத்தின்
 கடவுள் வாழ்த்தே
 பொழுமைக் கிலேசம்தான்!...
 கேள் :
 இந்த இராமனின் கருஞ்சிலைகள்
 இவனது தெய்வங்கள்! மிதிலைக்கன்னி மாத்திரமே
 இவனது தந்தச் சிலை! அன்தச் சிலையை
 இராவணன் கூட புஜிப்பானே தவிரப்
 புலம்பெயர்க்க மாட்டான்!”
 “...கருஞ்காலிச் சிலைகளையே
 காதலிக்கும் நீங்கள்-
 தந்தச் சிலைக்கு ஏன் தாலி கட்டுகிறீர்கள்?”
 “படைத்தவணையே கேள்!”
 ‘படைப்பவரிடம் கேட்கிறேன்!..
 அன்பே!

இந்தத் தந்தச்சிலை
 தன்னைக் கருஞ்காலிச் சிலையில்
 காண்பதற்காக
 விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறது! ”
 “பூங்குழலி!...
 சிற்பிச் சக்கரவர்த்தியின்
 துருவாச ரெளத்ரம்,
 தந்தச் சிலையின்
 சொந்த முகத்தையே
 கருஞ்காலிச் சிலையாக்கக்
 கெண்டைகள், கொவ்வைகள்,
 வெண்டைகள்,
 வள்ளுவக் கணைகள்-
 யாவுமே நடனமிட்டன!

சிற்பியின் முகவாசலிலே
 செங்கறுப்புத் திரை
 சிலுசிலுத்தது
 சில கணங்கள்...
 ...கோழுகியின் பலவீனத்தை
 விங்கம் உணர்ந்தது।
 “பூங்குழலி!...
 உளிகளை எறிகிறேன்;
 விரல்களைத் தீட்டுகிறேன்! ஆனால்-
 தந்தச் சிலையே!
 நீ மட்டும்
 கருஞ்காலிச்சிலைக்குள் புகுந்து
 என் பாடையை
 அலங்கரிக்காதே!...”
 “என்ன! என்ன சொல்கிறீர்கள்?”
 “காரியம் வருகிறதால்
 காரண மனியை
 அசைக்கிறேன்:
 மோட்சம் அமையும்வரைதான்
 ஆத்மாக்கள்
 பிறவிப் பெருங்கடவின்
 பெருமீன்கள்!...
 மோட்சத்தின் பின்னர்,
 அவை :
 தெய்வங்கள்!
 கலைப்புஜை முடிந்தவுடன்
 காட்டுக் கருஞ்காலிகள்-
 என் தெய்வங்கள்!
 செய்யும் தொழிலே தெய்வம்!
 என் கலைப்புஜை
 தந்தச் சிலைக்கில்லை!”
 நர்த்தகியின் எண்ணச் சலங்கை
 -கள்
 ஒரு கணம்-
 நாக்களை இழந்தன.
 மறுகணம்-
 சுபாவசிதம் பாடின:

“இந்தக் கண்ணி இருள்
 எப்போது விடுவைக் காணும்?”
 ‘போட்டிச்’ சிலை
 என்னைப்

பக்தனுக்கும் வரையில்
 பூபாளம் ஓலிக்காது।
 அந்த
 விடியல் இராகத்துக்கும்
 வெகுகாலம் இல்லை!...
 நமது சந்திப்புக் களத்தில்
 அடுத்த விழியுத்தம்,
 அண்ணப் பறவையின்
 விழிப்புக்குப் பிறகுதான்!...”
 அவள்-
 பெருமூச்ச முரசறைந்தாள்.

“தெய்வச் சிலையின்
 அவதாரம் வரையில்
 விண்மீன்களும் நிலவும்தாமா?”
 “விடுவெள்ளியும் உண்டு!”
 “அஃது

இன்னும் முளைகட்டவில்லையே!”
 “இருளின் உதரம் வீங்கினால்
 விடுவெள்ளியின் ஜனிப்பு!”

“இருள்-
 எனது ட.பி.! ”
 “ஓளி மருத்துவம்
 நம்
 நினைவுச் சுடர்களே!”

“அன்பே!
 தங்களின்
 தந்தைக் காற்று
 நம் நினைவுச் சுடரை
 அணைத்து விடாதே? ”
 “வாயு பகவான்
 அக்கினியை அணைப்பதில்லை!”

உன்
பயக் கூண்களைத்
தெரிய நெருப்பிலிடு!''...
வாய்க் கபாடத்தினாடாக
என்னைச் சிப்பாய்கள்
வெளிவருவது மட்டுமல்ல...
உண(ர)வுத் தூதர்களும்
உள்ளே போவார்கள்!...
“இசு!... இசு!... இசு!...”
தூதர்களின்
வரவை அறிவிக்கும்
முத்திரைக் குரல்கள்...
● ●

(2)

நாரியைச் சின்நந்த
அர்த்தனின் தாண்டவம்;
நாரியோ டினைந்த
தாவரக் கலப்பாக்கத்தின்
தலைமை விஞ்ஞானி;
வாரணத் தலையனின்
பாரத யாப்பு;
சேவற்கொடியோனின்
விருத்தாப்பியக் காதல்;
வீணைப் பிச்சி, ஒடக்குழலான்,
பாம்பணையன்;
ஜந்து சய ஒரு முகத்தான்,
அரச மரத்தடியின்
அரளிங் குமராண்டி,
மூன்முடித்தேவன்,
குமரியாய்ப் பிறந்தான்,
பஞ்ச தந்திரத்தின்
பாத்திரச் சென்னியம்! -
அட்டா!
அந்த பிரஹ்மதேவனின்
பிரசவாலயத்துப் பிரஜைகள்,

வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்தின்
சிம்ம சொப்பனத்து
மார்ட்டின் ஓதர்கள்!...
அப்பிரஜைகள் -
மன்னின் முற்பிறப்பின்
இழி ஜனங்கள் அல்லர்!
அனை
கருங்க. க கிருஷ்ணர்கள்!
வேடுவக் கருங்காலிகளை
ஐ. நா. வின்
அறிவுக் கனஞ்சியங்களாக
ஆக்குபவன் அவன்!
அவனது சிற்பார்ச்சனைகட்டு
உலக வங்கிகளே
காணிக்கை தந்தன!
ஏனென்றால் -
நான்முகன்,
ஒரறிவுக் கருங்காலிகளை
உருவாக்கி,
குரியக் கொலம்பஸால்கூட்டக்
கப்பலைச் செலுத்த முடியாத
இருட்கண்டத்துக்குள்ளேதான்
சிறைவைத்தான்!
இவரே -
தப்பித்துவந்த தெரியசாலிகளை
ஒளிச்சமுத்திரத்தின்
வெரங்களாக்கி,
அந்த நான்முகனின்
நாட்டு மன்னர்களையே
அவர்களுள் படைக்கிறுன்!...
இதோ:-
போட்டி யாகத்தில்
அமரத்துவம் அடைவதற்காக
சிவனின் அநுமதியுடன்
யாகசாலை அமைக்கும்
தக்கன் பிறப்பெடுத்துள்ளான்

ஒரு மலடிக்கும்
பாலில்லா மதலைக்கும்
கருங்காலி வைரத்தால்,
தாய்-சேய் உறவைத்
கட்டி எழுப்புகிறுன்!...
அவனது
அமானுஷ்யத்துக்கு எளிபொரு
-லாகி
அரைவாசியாய்
இனைத்து நிற்கிறது
கனிச்சாற்றுக் கலசம் ..
பக்கத்தில் :-
புற்றுநோய்க் கொள்ளிகளின்
பஞ்சப் பிடிகள்
மரணித்துக் கிடக்கும்
சுடுகாட்டுச் சட்டி...
“டக் டக்...
சிக் சிவுக்... சிக் ..
டக்சிக்... டக் சிவுக்
தெய்வச் சிலையின்
பிரசவ வேதனைக் குரல்கள் ...
வெளியே-
வருணதேவதையும்
வாயுபகவானும்
வள்ளுவனின்
கடைசிக் குறஞக்குக்
கொக்கோகம் வரைந்தார்கள்!
அப்போது-
வாயு - வருணையின்
பள்ளியறையின் ஒரத்தில்
இங்கிலாந்துத் தேரோன்று
இவர்ந்து வந்து
தனது
குதிரைகளை அடக்கியது.
இரதம் உமிழ்ந்த
ஞட்டி மலையைப்
பிரசவாலயம் கவ்வியது.

மலையின்
பளிங்குச் சாளரக் குகைகள்,
பிரசவாலயத்தின்
பிரஹ்ம காற்றை
உட்சவாசித்தன.
நீக்ரோ நிர்வாக(ண)ங்கள்;
இராஜ திராவகம்;
கொள்ளிப் பிடிகள்;
நாவிதம் நாடாத
பிள்ளைச் சிற்பி ....
மலைத்தந்தையின்
முகமேட்டுச் சரிவில்
ஆற்றுப் படுக்கைகளின்
பூகோள் விஞ்ஞானம்!
சிற்றுளியின் அர்ச்சனை,
தேவபாணையில்
ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது...
எருமை வாகனனின்
அநுமந்தக் கயிறு,
இருதய ஒலிகளில்
இணைந்து வளர்ந்தது...
ஒரு முக பிரஹ்மனின்
அமானுஷ்யத்தில்
ஒரு தொய்வு!...
அவனது ஆண்கரம்,
எளிபொருள் வைப்பகத்தை
எட்டிப் பிடித்தது...
“அப்பா!”
“அப்பாவில் மாற்றமில்லை”
“அமருங்கள்!”
“உன் அமைவுதான்
என் அமர்வு!
என்னை நேசி;
உன்னை நேசி;
கருங்காலிகளை நேசி;

புற்றுநோயையும்
 புதுமையாய் நேசி
 பேசிய இடத்துப்
 பெண்ணையும் நேசி!''

“மன்னியுங்கள் அப்பா!
 கைலையின் கீழேநின்று
 சாமவேதகானம் இசைக்கும்
 சாஸ்த்திரம் எனக்கு வராது!
 உடும்பின் தன்மை
 அதன் பிள்ளைக்கும் உண்டு!

“ஹம்!
 ஒரே சூரியனென்று
 குரிய நமஸ்காரம் செய்தேன்!
 கபோதியாக வேண்டுமா?
 அன்பிற்குத்
 தாழிடவில்லை நான்!
 இப்போது
 என் வம்சத்துச் சொத்தே
 பகற்கொள்ளோ போகிறது!''

தந்தையின்
 வார்த்தை நெருப்பில்
 மகனின்
 நெஞ்சத்துச் சட்டிக்குள்
 எண்ணத் தானியங்கள்
 கொதித்துப் புரண்டு
 கூடாகினே...''

“மகனே!
 பன்றி
 கவரிமானைப் பெறுவதில்லை!''

“அப்பா!''

“நானும்
 வான்கோழிகளை
 முருகவாகனம் ஆக்குவதில்லை!''

“என் கண்மணி
 தூயவள், அப்பா!''

“அதையே
 தூய்மை பேசட்டும்!
 அவளைத் தரித்துக்கொண்ட
 தூய்மை, தூய்மை இல்லை!''

“வேண்டாம் அப்பா!
 ஓவ்வொருவரின் ஜனனமும்
 அவ்வர்களுக்குச்
 சிதம்பர ரகசியம்!''

“முட்டாள்!
 புருஷார்த்தம்
 புண்ணிய நெஞ்சம்!''

“விஸ்வாஸமே அகிலம்!
 அவளை நான் விஸ்வாஸிப்பதே
 என் புருஷார்த்தம்!''

“கொண்டாளின் கொட்டங்களை
 உலக முடிவின்போதுதான்
 கொண்டான் அறிவான்!''

“சிற்பியையே
 சிலையாக்காதீர்கள்!
 முதுகின் அரிப்புக்காக
 முக்கைச் சொரியாதீர்கள்!''

“ஓ...
 தோருக்கு மிஞ்சியவன்
 தோழனென்று பார்த்தேன!''

“தீமை மிஞ்சியதால்தான்
 விடீஷனே
 இராம பக்தனுனை!''

“நிறுத்து!
 வேஷங்கட்டுபவள்
 வீட்டைக்கட்ட முடியாது!
 நிலம் அதிர ஆடுபவள்
 என் வீட்டில்
 நிற்கவே தகுதியற்றவள்!''

“நாக்குக்கு நரம்பில்லை!''

“உன் நரம்புக்குள்
 (என்) இரத்தமே ஒடவில்லை!''

“அப்பா!
 என் திருமணத்தை
 உங்கள் சொர்க்கத்தில்
 திச்சயிக்காதீர்கள்!''

அது—
 என் ஜனநாயகத்தின்
 தேர்வாகவே இருக்கட்டும்!''

“உறவுக் குருதியை
 உமிழுந்துவிட்டு
 அந்த
 வேசைக் குருதியை
 ஏற்றிக்கொள்!''

“இரத்தப்புற்றின்
 உறவுக் குருதியை
 உமிழுத்தான் வேண்டும்!''

ஹம்!
 ஒரு வேசையின் பேரம்—
 ஒரு பிரஹ்மத்தின் மரணம்!
 வேசையின் பேரம்—
 பிரஹ்மகத்தியின் தோற்றம்!
 வேசை பத்தினியாவதில்லை!''

எரிமலையின் லாவாக்கள்
 முகட்டைத் தகர்த்தன...''

“அப்பா!
 பத்தினிகள்
 வேசைகள் ஆவதில்லை!
 என் பூங்குழலி
 மயில்தான்!
 அவள்—

கவரிமான்தான்!
 அவளின் சங்கமம்தான்
 என் பிரஹ்மகத்திக்கு
 முந்து!
 நீங்கள் வணங்கும்
 அந்தச் சக்தியே
 ஒரு தலைசிறந்த
 நாட்டியக்காரிதானே!
 மறுபடியும் அவளைக்
 கொச்சைப் படுத்தாதீர்கள்!''

“அதையே — அதையே
 இந்திர பூஜை செய்வேன்!
 வேசை வேசை!

வேசையின் மகள்
 வேசையேதர்ன்!''

வெளியே தெறித்த மின்னல்
 சிற்பியின்
 அக்கினிக் கோட்டைக்குள்
 காந்தர்வப்பயணம் செய்து—
 விரல் வாசல்களின் வழியாகத்
 தந்தையின்
 கண்மேட்டில்
 இறங்கியபோது—
 பிரசவாலயம்
 ஒளியால் இருண்டது!

பிரசவாலயம்,
 மழைத்தந்தையை
 வெளியே துப்பியது.

அக்கினிக் கோட்டையின்
 அலங்கார வளைவுகள்
 தீயந்து கரிந்தன.

(3)

கோப லாவா
 பாச அடிவாரத்தையும்
 சமாதானச் சிற்றுரையும்
 ஹிரோவிமா ஆக்கியது!

எனிந்த ஹிரோவிமாவில்
 எழுந்த பிண்நாற்றம்—
 லாவா குளிர்வதற்குள்ளேயே,
 வைராக்கியக் கலையால்
 சுடுகாடு சென்றுவிட்டது

குறிக்கோள் வெறியில்
 யாகநகரத்தின்
 கோபுரம் எழுந்தது.

மலடியும் மதலையும்—
 உள்ளும் உளியும்—
 கணிச்சாறும் கனற்புகையும்!

சூழ்ந்த பிறவெல்லாம்
 சூவியமாகினா.

சாற்றுக் கவசங்கள்
 சக்கையாய் உருண்டன.
 கொள்ளியாய்ப் பிசாக்களின்
 கைப்பிடிக் கவசங்கள்
 விழுவாயுவை வெளிவிட்டு
 மடிந்து குவிந்தன.
 உளிக் கூர்மையின்
 செதுக்கல் பிரவாயகம்
 வண்டலைக் குவிந்தது.
 காதலி — தந்தை!
 தந்தை — காதலி!
 இவ்விருவரின் எண்ணங்களே
 அவனது
 இதயத் துடிப்புகளாகின.
 இரவும் பகலும்
 ஓன்றையொன்று
 போர்த்துக் கொண்டன.
 படைப்புக் கருவறையில்-
 இரட்டைப் பிறவிகள்
 பத்தாம் மாதத்துப்
 பாலைச் சரந்தன!
 மலடியும் மதலையும்
 சிற்பியின்
 கருங்காலித் தெய்வங்களாகிச்
 சக்கரவர்த்திகளின்
 முழங்கால்களை மடிக்க
 அறைக்குவல் விட்டன.
 கலார்ச்சனையை முழுமைப்படுத்
 -திய
 கருங்காலிப் பிராமணன்,
 தனது
 புதிய தெய்வங்களிடம்
 விழிச் சுலோகங்களால்
 முத்தியை யாசித்தான்.
 சுலோகங்களின் சுருதி
 ஊழிலினையை
 உருவகப்படுத்தியபோது
 சிலைவடித்தவன்
 சிலையானன்!...
 மதலையின் முகத்தில்:
 தந்தையின் ஜனனம்!
 மலடியின் முகத்தில்:
 காதலியின் ஜனனம்!...

அமானுஷ்யம்,
 மனுஷ்யத்தை நோக்கி
 அறம் பாடியது!
 காலிய வரலாறு
 புனர்ஜூன்மம் எடுத்திருந்தது!
 மனைவியே தாயானுள்-
 காளிதாலனுக்கு!
 சிலையானவனின் கபாலபுரத்திலே
 அவனது யுகத்தின்
 அந்திம மின்னல்முடி
 மகுடா பிழேஷகம் கண்டது!
 எருமை வாகனனின்
 அநுமந்தக் கயிறு,
 தனது
 அந்தி பூஜைக்காக
 அவனது ஆத்மப் பூவைப்
 பிடுங்கிச் சென்றது!
 அப்போது—
 தந்தையின் சம்மத ஊர்வலம்
 தாரை முழுக்கியது:-
 “மகனே!
 என்னால் மரணிக்க முடியாது!
 உன் காதலியே
 என் மருமகளாகட்டும்!
 வெளியே பார்ட!...”
 வெளியே—
 இங்கிலாந்தின்
 இரதப் பஞ்சஜையின்மேல்
 மண்ணை மனந்தவனின்
 இடப்புறத்துப் பாதிக்காக
 விண்ணை மனந்துகொண்டிருந்
 -தாள்

பூங்குழலி!

உறவுக் கொலைக்கு
 உடந்தை போக மறுத்துச்
 சம்மத ஊர்வலம் வந்தவர்,
 புதிய உறவின்
 சவ ஊர்வலத்துக்குத்
 தலைமைதாங்கப் போவதை
 அறியச் சக்தியின்றி,
 வாயுவும் வாணியும்
 நித்திய உறவில்
 நீண்டு கிடந்தனர்.

அபுக்ருகள்!

இறைவனிடம் கையேந்தித்
 தேவைகளைத் தினம் சொல்லிச்
 சுயநலம் வாழ்வில் காணக்
 கொண்டவனைக் கேவலமாய்ப்
 பெற்றவரிடம் சொல்லுகின்ற
 பெண்களின் நெஞ்சங்கள்
 பேயுறையும் இருட்காடு!

கொடியமனதின் சிறுமைகண்டு
 கொண்டவன்—
 தொல்லையின் இல்லிடமாம்,
 மிருகத்தின் உடல்வகையாம்
 தன் மனையின் இழிவென்னி க்
 கொடியவளோடு உறவுகொள்

கொஞ்சமும் விரும்பிடாது
 மலம்பட்ட அங்கியென
 அகற்றிவிட்டுப்போய்விடுவான்!

ஒலுவில் அழுதன்

உயிரின் திரியும் ஏரிந்ததுவோ?— புது
 உற்சவம் ஒன்றும் நடந்ததுவோ?
 தயிரிற் கலந்த நீரெனவே-மனத்
 தாளிற் கவிதை பிறந்ததுவோ?
 கலையாய் இதயம் விளைந்ததுவோ? — எழும்
 கலையாய்க் கொடுமை வீழ்ந்ததுவோ?
 சிலையாய் நின்ற மன்பதையே! — உன்
 சிற்றங் கண்டு சிலிர்த்ததுவோ?
 விதியின் எழுத்தும் அழிந்ததுவோ? — புது
 வீணையின் விழியும் விழித்ததுவோ?
 புதிராய்க் கிடந்த விடிவதுவே— ஒரு
 புயலாய் வாழ்வில் உதித்ததுவோ?
 மனதிற் தீயது வசித்ததுவோ?— நம்
 மனதை நாமே புசிப்பதுவோ?
 கணலாய் இங்குறும் ஏழையினம் - இனிக்
 கண்ணீர் மழையைக் கசிப்பதுவோ?

உழவன்

“நாங்கள்—
 சேற்றில் கால் வைக்காவிட்டால்
 நீங்கள்—
 சோற்றில் கை வைக்கமாப்பார்கள்!”
 அப்படியல்ல கவிஞரே!
 அவர்கள் சோற்றில்
 கை வைப்பதால்தான்
 எங்களுக்குச்-
 சோறு சிடைக்காமல்
 மறுபடியும் சேற்றில்
 எங்கள் உடலையே வைத்துப்
 பருக்கைகளைத் தெடுகிறோம்!
 கிடைக்காத ஏக்கத்தினால்
 மண்மடியை
 மிதித்துப் பார்க்கிறோம்!
 மிதித்த சாபத்தினால்-
 எங்கள் வயிறுகள்
 பள்ளமாகவே உள்ளன;
 அவர்கள் வயிறுகள்
 மேடாகியே போகின்றன!
 ஏறுவூர் ‘கவினிதயன்’ ரஸாக்

கூடு கலைந்து குருவி

வீட்டின் ஒட்டைக் கல்லுக்குள் ஓப்பாரி வைத்தபடி
எடையோ தேடுகின்ற என்னுசைக் குருவீ.. !

நீ-
தேடும் பொருளெனக்குத் தெரியும், குடியிருந்த
கூட்டைத் தேடுகின்றூய் கொட்டைப் பாக்காலே
இனியனக்குக்
கூடு சிடையாது கொல்லையிலே போய்ப்பாரும்
கூப்பை மேட்டினிலே கல்லாந்து சிடக்கிறது...

கேளுமடி :
இதுநாள் வரைக்கும் இக்கூட்டைக் கட்டுகையில்
பக்கத்துக் குடிசையிலே பார்த்தேதான் நானிருந்தேன்.
ஆனாலும்-
என்னை நீ பெரிதாய் எண்ணிடவே இல்லை.
கல்வீடு உன்றன் கண்ணைக் கெடுத்திருக்கும்.
அதனால்தான்
முட்டை இட்டவுடன் முடைவந்து அழுகின்றூய்...

ஒட்டைக் கல்லுக்குள் ஓப்பாரி வைத்தபடி
தலையைப்
போட்டுத் துளைக்கின்ற பைத்தியமே எங்களாது
குடிசைக்குள் நீவந்து கூடுகட்டி முட்டையிட்டால்
நாசம்
வருமோடி கண்ணே வளர்க்கின்ற பூணைக்கும்
உள்ளம் இருப்பதனால் உண்ணிடத்தில் பதுங்காது...

நீகெட்டாய்!
நானென்னுசைய்ய...
கத்திக் குரல்வளையைக் கிழிக்காமல் போபோ...
புறப்படுமுன் :
அடுத்த வைப்பினிலே ஆறுதலாய் முட்டையிட
இந்தக் குடிசை இருக்குமென்று வாராதே.
ஒருவேளை
பஞ்சத்தால் நாங்கள் பாதியினை விற்றுவிட்டுக்

நீலவின் தீர்கள்
ஏட்கா சுத்தொடு பிழியும்; காலை
இரவியும் கட்டாரை இழந்து
வருமாம்; இவையால் வணக்கத் திரவே.

மாண்புமிகு இரவி கள்
அடையாளங்கள்
மகத்துவ இரவின் மதிப்பைட்டானாம்:
மிகத்தேதனி வாக மிதமாகக்
குளிருஞ் சுடுங் குனவை.

காடுகாம்பென்று குடியகன்று போயிடலாம்.

ஷலை மென்ன

அங்கே நீவந்து ஆறுதலாய் முட்டையிடு.

ஏனென்றால்

“நொந்தவர்க்கே தெரியும்

நொந்தவரின் நோவினைகள்.”

— சோலைக்கிளி —

இன்னுமா தோழா?

செயற்கையிலே சந்திரனைச் செய்வாரேட்டிற்
செந்தமிழி ஹளறுகிறூர் ‘சங்க’வேந்தர்
இயற்கையிலே தமக்கமைந்த நீளநாக்கை
இழுத்திழுத்துக் காட்டுகிறூர் நாடக்கேடோறும்
செயற்கரிய செயற்செய்யுந் தலைமைவீட்டிற்
சேர்க்காத பலசெய்வா ரங்குஞ்சென்று
முயற்கொம்பு வேந்தரவர் பெருமைபற்றி
முடைநாற்ற மாக்கின்றூர் மீஞின்றூர்.

பொதுச்சேவை புரிவதைன் யறியாநோக்கிற
பொன்னை நடத்துனர்தந் தமக்குள்ளின்று
புதுப்புதிய திட்டத்தாற் கொல்கின்றூரே
பொதுநலத்தை வேரோடு சாய்க்கின்றூரே.
முதுகெலும்பே யில்லாத யெந்தஞ் சங்கம்
முதலிழந்த வரலாற்றை முடிப்பதற்கோர்
புதுயுக்ததைக் காணேமா கொடியொன்றின் கீழ்ப்
பொருத்தியதோ ரொற்றுமையும் பூப்பதென்றூம்.

கொண்டவனே தன்மனையை நாயேயென்றார்
குடியிருக்க வந்தாரோ பேயேயென்பார்
மண்டையிலே நரம்பவருக் கிலாததாலே
மடிகட்டி வருகின்றூர் வணங்குகின்றூர்
மண்டலத்திற் பாட்டாளி மக்களுள்ளாம்
மாருது நல்லுறவை மறந்ததாலே
எண்டிசையும் புகழ்மணக்க வாழ்ந்தகாலம்
எங்கேயோ யெங்கேயோ யெங்கேதானே?

* ஸபா மஹ்முத் *

ஆகுக்களைச் சூக்கும் ஆகுக்களைச் சூக்கும்

அறிஞர் பலரின்

பிரதிக்கு முந்துங்கள்.

அடுத்த இதழ் “ஸபா ஸம்” முதலாண்டு நிறைவை மலராக, அறிஞர் பலரின் சம்மது குடிய பக்கங்களுடன் வெளிவரவிருக்கின்றது.

பூப்ளம் 39

மக்கள் கவிமணி

சி. வி. வேலுப்பிள்ளை

சமூத்தின் தாகூர் எனக் கல்கியால் வர்ணிக்கப்பட்ட கவிஞர் சி. வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் ஒரு தொழிற் சங்கவாதியாகவே பிரசித்தமடைந்தவர் என்றாலும் இவருக்குப் பலரின் பாராட்டுதல் களையும் அழியாப் புகழையும் பெற்றுக்கொடுப்பது அவருடைய இலக்கியப் பணிகளே ஆகும்.

இலங்கையில் செய்தித்தாள்களும், சஞ்சிகைகளும் மிகச்சொற்பமாக இருந்த 1930 களிலேயே தமிழ் நாட்டிலிருந்து லோகோபகாரி, அமீர்தகுணபோதினி, ஆனந்த போதினி, மகாவிகடதாதன், நவசக்தி, இந்தியன் ரிவியூ, மொடர்ன்ரிவியூ போன்ற பிரபல சஞ்சிகைகள் மலைநாட்டுப் பணக்கார வீடுகளுக்கு வந்து கொண்டிருந்தன. தாகூர், சரோஜினி போன்ற இந்தியக் கவிகளின் படைப்புகளும் இவர்களுக்குப் படிக்கக் கிடைத்தன. இந்தக்கவிஞர்களின் ஆக்கங்கள் சி. வி போன்ற இளைஞர்களைப் பெறிதும் ஆட்கொண்டன. தாங்களும் எழுத வேண்டும் என்னும் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தின. திரு. கே. கணேஷ் தமிழில் மொழிபெயர்த்த மூல்க்ராஜ் ஆனந்தன் ஆங்கில நாவலாகும் திரு. சி. வி. வேலுப்பிள்ளை எழுதிய ‘பத்மாஜினி’ என்னும் கவிதை நாடகமும் 1934 க்கு முன்னே, மலை நாட்டில் வெளிவந்தன. அப்போது வீரகேசரியின் ஆசிரியராக இருந்த திரு. எச். நெல்லையா அவர்கள் சி. வி. யின் கட்டுரைகளை அடிக்கடி வீரகேசரியில் பிரசரித்து வந்தார். 1948ல் திரு. சி. வி. யின் “வழிப்போக்கன்” என்னும் வசன கவிதை ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்தது. திரு. சி. வி. வேலுப்பிள்ளைக்கு ஒரு மதிப்பையும் மற்றவர்கள் மத்தியில் ஒரு கணிப்பையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது இவருடைவ மூன்றாவது நூலாகிய ‘இன் சிலோன் மை கார்டன்’ என்னும் கவிதைத் தொகுப்போகும். இக்கவிதை நூல் பிறகு ‘தேயிலைத் தோட்டத்திலே’ என்னும் பெயரில் கவிஞர் சக்தி அ. பாலையாவால் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. ஆங்கில நூல் 1957ல் வெளிவந்தது. பிரபல ஓவியர் மஞ்சசிரியின் ஓவியங்களும் இந்நாலில் இடம்பெற்றுள்ளனமே குறிப்பிடத்தக்கது.

தான் ஒரு கவிஞருக் குருப்பதுடன் மட்டுமல்லாமல் இலக்கிய வளர்ச்சிக்காகவும் தன்னாலான பங்களிப்பைச் செய்து வருகிறவர் திரு. சி. வி.. 1940 களிலேயே ‘கதை’ என்ற பெயரில் ஒரு சஞ்சிகை தீரு. தமிழ் இலக்கிய யையும் தலங்கமையிலிருந்து வெளியிட்டுள்ளார். ‘தமிழ் இலக்கிய ஜீவத்தி பெருக் கெடுத்தோட நமது இதயத்தின் ஆடிப்பிலே சிந்தனையின் ஒட்டத்திலே எழும் எழுத் தோவியங்களுக்குக் ‘கதை’ அரங்கியின் ஒட்டத்திலே எழும் எழுத் தோவியங்களுக்குக் ‘கதை’ அரங்கியின் ஒட்டத்திலே எழும் எழுத் தோவியங்களிலும் வசிக்கும் கேற்றமேடையமைக்கும். நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களிலும் வசிக்கும் தமிழர்களைப் பிணைக்கும் சகதியாகக் ‘கதை’ இயங்கும்’ என்னும் ஆசிரியர் குறிப்பிடன் வெளிவந்த இந்தச் சஞ்சிகை ஒரே ஒர் இதழுடன் நின்று விட்டது ஒரு பேரிழப்பே ஆகும். தற்போதும் தொழிலாளர் தேசிய சங்க வெளியீடாக ‘மாவலி’ என்னும் இதழை வெளியிட்டு வருகின்றார்.

‘இன் சிலோன் மை கார்டன்’னைத் தொடர்ந்து “போர்ன் டு லேபர்” என்னும் உரை நடைச்சித்திரம் 1970 ல் வெளிவந்தது.

இவைகளைவிட “வாழ்வற்ற வாழ்வு”, எல்லைப்புறம், ‘பார்வதி’ ஆகிய நாவல்களைத் தினகரனிலும் “வீடற்றவன்” “இனிப்படமாட்டேன்” ஆகிய நாவல்களை வீரகேசரியிலும் எழுதியுள்ளார். வீடற்றவன் நாவல் 1981ல் வைக்கறை வெளியீடாகத் திரு. மு. நித்தியானந்தன் அவர்களால் நூலாக்கப் பட்டுள்ளது.

தோட்டத் தொழிற்றுறையில் குறிப்பிடக்கூடிய ஒரு தொழிற் சங்கமான தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் நிர்வாகப் பொறுப்பாளராக இருந்து உழைக்கும் திரு. சி. வி. அவர்கள் தொழிற்சங்க மனிதாபிமானி.

அவரின் இலக்கியப் பணியும் தொழிற் சங்கப் பணியும் போற்றுதலுக்குரியன.

இலங்கைக் கலாச்சாரப் பேரவை திரு. சி. வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்களை 1972 ல் பேரவையின் தமிழ் விழாவின் போது பாராட்டிக் கொரவித்தது. இலக்கிய ஏடாகிய மல்லிகை தனது மே 1979 இதழில் அன்றை உருவப்படத்தை அட்டையிற் பிரசரித்துக் ‘கனம்’ பண்ணியது.

தமிழுரைவும், தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் பற்றும் ஆர்வமும் கொண்டுள்ள கவிஞர் பெரும்பான்மையாக ஆங்கிலத்திலேயே மூழிப்பெயர் பெற்றவர். கவிதை நாடகம், வசன கவிதை, கவிதை, எழுதிப்பெயர் பெற்றவர். கவிதை நாடகம், வசன கவிதை, கவிதை,

உரைநடைச்சித்திரட் ஆகியவை மட்டுமன்றி இவாறுடைய இரண்டொரு நாவல்களும் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டுத் தமிழ்ப்படுத்தப் பட்டவைகளோயாகும்.

“பார்வதி”யும் “இனிப்பட மாட்டே” எனும் தமிழ்லேயே எழுதப் பட்டவையர்கும்

ஆங்கில - தமிழ் இலக்கியங்களில் ஏறத்தாழ ஒரேயளவு பரிச்சயம் கொண்டிருக்கும் திரு. சி. வி. அவர்கள் தமிழில் எழுதுவது தனக்கு அத்தனைச் சிரமமான காரியம் அல்ல என்றே கூறுகின்றார்.

திரு. சி. வி. அவர்களின் துணைவியாரா ரிங்களுப் பெண்மணி யாவார்.

தொழிற்சங்க முழுநேர ஈடுபாடு காரணமாக எழுதுவதற்கு நேரம் கிடைக்காதபோதிலும் ஒரு கவிஞராக, நாவலாசிரியாராகப் போற்றப் படும் திரு. சி. வி. அவர்களைப் பாராட்டி, வாழ்த்தி மகிழ்வதில் பூபாளமும் பெருமை கொள்கிறது. *

— தெளிவத்தை ஜோசப் —

அமைதி நிலவுமே!

தீயவை அனைத்தும் அகற்றிடுவோம்
திருந்தியேயுள்ளம் போற்றிடுவோம்

பாவம் பழியைத் தூற்றிடுவோம்
பாரில் ஒன்றுயக்க கூடிடுவோம்!
இனவெறி தூண்டி வீணை
இழிவுகள் என்றஞ்சு செய்யாமல்
பண்பின் பயனைப் பெற்றேநாம்
பணிவாய்தயர்வுகொள்வோமே!

வாழ்வில் நலமே எமதென்று
வரிப்போங் கடமையைப் போராடி
மடமையை ஒன்றுயத் தீயிட்டு
மாணிட மாணங் காப்போமே!

நல்ல உணர்வுகள் பரிமாறி
நன்மை பயக்கும் உரைகூறி
மக்கள் விரும்பும் வழியேகி
வன்மை பெற்று வாழ்வோமே!

எற்றம் ஏற்றம் ஏற்றமதே
எற்றங் காண்போம் உழைப்பி
என்றும் இந்த எண்ணமதே
எற்றால் அமைதி நிலவிடுமே.

□ ஜின்னியா ஏற்றன் □

பிழை திருத்தம் :

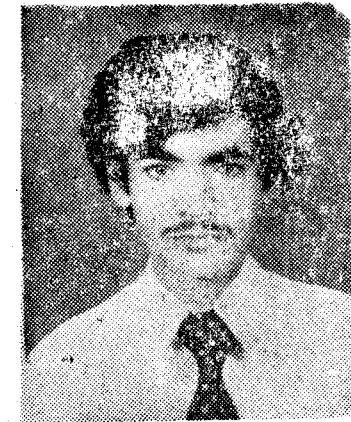
பக்கம் 23ல் பாஞ்சாலியா?...
வா மகனே வா! என்பதை வா
மகனே வா! எனவும், பக்கம் 24ல்
Emagism என்பதை *Imagism*
எனவும் திருத்தி வாசிக்கவும்.

கவியாந்தி

இப்பகுதியில், சமுத்தில் இலைமறை காயாக இருக்கும் இளங் கவிஞர்கள் அறி முகஞ்செய்து வைக்கப்படுவார்கள்

கவிஞர்கள், தம்மைப் பற்றிய வாழ்க்கைக்குறிப் புக்களை இரத்தினச் சுருக்கமாக ஒரு புல்ஸ்கெப் பக்கத்துக்குள் எழுதித் தமது நல்ல கவிதை ஒன்றுடன் இணைத்து அனுப்பலாம். ஒருவரைப்பற்றி இன்னெல்லா வரும் தகவல் தரலாம். கவியருப்பில் இடம் பெறும் கவிஞருடைய புகைப்படம் ஒன்றும் அனுப்பப்பட வேண்டும்.

ஆ-ர்.

கவிஞர் : மாளிகையூரன் ஷபீக் தயாரிப்பு :

ஆர். எம் நெள்ளாத்

ஞல் கவிதைகள் இயற்றிப்பாடி யுள்ளார்.

கலாசாரலையை விட்டு விலகிய பின்பு தமது நண்பர்களின் ஊக்கத்துடன் 1982ல் மீண்டும் இத் துறையில் ஈடுபாடலானார். சமூக சேவையை மிகவும் விரும்புபவர் முன்னர் மரபுக்கவிதைகளை எழுதி வந்த இவர், “புது ககவிதை” முறையே தற்போது சிறந்துவிளங்குவதால் சமூக உணர்வள்ள புதுக்கவிதைகளையும் எழுதி வருகிறார். கவிதை எழுதவேண்டுமென்ற ஆசை, இவர் கல்லூரியில் கல்விகற்கும்போதே அதாவது 1978ம் ஆண்டுமுதல் தோன்றியது. அவவேளை இவருக்கு ஊக்கமளிக்க எவரும் முன்வர வில்லை. மாணவ மன்றங்கள் போன்றவற்றில் தமது முயற்சியில் பூண்பெயருடன் கவிதைகளை எழுதிவருகிறார்

இவரின் கற்பனையில் உருவான
கவிதை இது:-

நினைவு

கண் எனக் காத்தேன்;
கவியால் மடல் வரைந்தேன்;
காவியமாய் உளை
என் நெஞ்சில்
நிதமும் ஏற்றி வைத்தேன்.
எமது காதல்
அரங்கேறு முன்
குலம், கோத்திரம்,
குடி, வழி யெனும்
கறையான்களால்
அரியுண்ண ஆரம்பித்தது.
எனக்கோ-
வேறு காவியங்களில்
விருப்பமில்லை...
ஆனால்—
நீயோ—
புதிய காவியத்தின்
ஏடுகளைப்புரட்டுகிறும்!
வாழ்க!
என் வாழ்வு
உணை வாழ்த்தியே
வீழ்ட்டும்!

வரட்சி

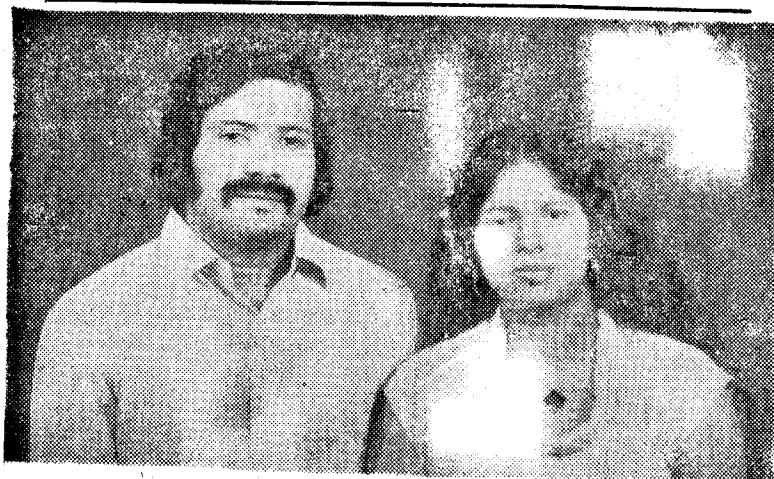
★ வாணிதாசன ★

பருவம் பொய்த்துவிட்டது -
என்னவளின்
பருவத்தைப் போல,
வானம் வெளுத்துவிட்டது -
விலரின் வறண்டுபோன
இதயத்தைப் போல!

தர்ம ஊற்றுக்கள்
வற்றிவிட்டாலும்
உழைப்பாளர்களின் -
கண்ணீர் கங்கை
கரைபுரங்கு ஒடுகிறது!

பணச் சந்தையின்
மாற்று இறக்குத்தைப் போல
மனிதாபிமானத்திலும் -
சில மாறுபாடுகள்.
நிவாரண நங்கையின்
நிர்வாணக் கோலங்கள் ..

பருவம் பொய்த்துவிட்டது-
என்னவளின்
பருவத்தைப் போல!

பூபான்த்தின் அபிமானிகளுள் ஒருவரான சௌல்வி.
ஐமுனூராணி சிதம்பரம்பிள்ளை கடந்த 6-6-1983
முதல், திருமதி ஐமுனூராணி நடராஜா வாசிவிட்டார்.
புதுமணத் தம்பதியரைப் பூபாளம் வாழ்த்துகிறது.

சுஞ்சுப் பலருக்...

எஸ். ஜி.
நாகர்களி

சைவசித்தாந்தம் தந்த
செந்தமிழ்ப்புலவர் திரு. வி. கந்தப்பிள்ளை

பொறுப்பேற்று நற்பணி புரிந்து
வரலானார்.

சைவ சித்தாந்தங்களைப்
பரையில், சைவ சித்தாந்தத்
திறகுச் செழுமையும் சிறப்பும்
வழங்கி, அதன் மூலம் செந்
தமிழை வளர்த்த புலவர் திரு.
வி. கந்தப்பிள்ளை ஆவார். இவர்
ரது காலம் 1840-1913 ஆகும்.

யாழிப் பாணத்துத் தமிழ்
மண்ணைச் சார்ந்த வேலணை என்
ஞூம் திருவிடத்தைப் பிறப்பிட
மாகக் கொண்டவர் இப்பாவலர்.
தமிழ்ப்பண்டிதரும் சைவப் போ
தகருமாகிய திரு. வினாசித்தமிழி
என்பாருக்குப்புதல்வராய் 1840ம்
ஆண்டிலே பிறந்தவர் தாம் எமது
“சங்கப்பலகை”யின் பாட்டுடை
நாயகர்.

திரு. கந்தப்பிள்ளை, தமிழிலக்
கண - இலக்கியங்களில் துறை
போகக் கற்றவராவார்! அதே
வேணை, சைவசித்தாந்த சாத்தி
ரங்களிலும் ஒப்புவழையற்றவர்
என அக்காலத்துவர் களால்
போற்றப்பட்டவர். இவர் தமிழிலக்கண - இலக்கியங்களை ஆறுமுக
நாவலரிடத்தும், சைவசித்தாந்த
சாத்திரங்களை இனுவிலை சௌல்வி
சேர்ந்த நடராஜசையர் என்பாரிட
த்தும் கற்றுத் தெளிந்தார். ஆறு
முகநாவலர் தம் மாணுக்கரூபிய
இப்பாவலருக்கு இட்ட கட்டளை
யின்படி வேலணையிலே தமிழ்
வித்தியாசாலை ஒன்றினை உரு
வாக்கி, அதன் அதிபராய்ய

இப்பாவலர் தமதுரிலே ஓர்
அச்சகத்தினை நிறுவி, “சைவ சூக்கு
மார்த்த போதினி” எனும் பெயர்
பூண்ட மாத ஏட்டினைச் சில
காலம் நடத்தினார். வேலணையில்
ஊள்ள மகா கணபதிப் பிள்ளை
யார்மீது “திருஊஞ்சல்”, மூதலை
யனவும், பல தனிப்பாடல்களும்
பாடியுள்ளார். ‘தத்துவப் பிரகா
சம்’ எனும் நூலினை ஆய்ந்து
உரையுடன் பதிப்பி தத்துவரும்
இவரே. இந்நால் சைவசித்தாந்த
விளக்கமாகும் என்பது இவண்
நோக்கற்பாலது.

1913ல் மறைந்த இவரது
ம/அங்கர்களுள் குறிப்பிடத்தக்
கவாகள், வேலணையைச் சேர்ந்த
பேரம்பலப் புலவரும் ஆசிரியரு
மான நமசிவரயம், ஆசிரியர் கம்பு
போன்றேராவர். இப்பெரியாளின்
படைப்புகள் இந்தத் தலைமுறைக்
குப் பியன்பட வேண்டாமா? ●

நுயிக்ஷூர்...

7- நோன்டிகள்

நோன்பு தொடங்கிடுமாம் நோற்கத் தொடங்குமெனில்
நோன்படங்கி விதுப்பேர் நான்.

ஒருநாள்விட் டோர்நா நூற்நோன்பின் மேலாம்
பெருநோன் பிலையிப் புவி.

கைவிடலாம் நோன்பைக் கருவுந்ஜூள் பாலீயுந்
தையலர்தம் சிள்ளைக்கத் துக்கு.

நீண்ட பயணத்தில் நோன்பு விடுப்படலாம்
அண்டுத் தொழுகை யரை.

ரமா ணடுத்தாறு நானேற்பார் நோற்றுர்
அமையத்தங் காலமெலா மங்கு.

அய்யாமுல் பீளி வழைந்தால்நங் காலமெலாஞ்
செய்நோன்பை யொக்குஞ் சிறந்து.

திங்கள் வியாழனிலெஞ் செய்கை விறைசேரும்
ஏன்கிடக்கை நோன்பி விருப்பு

நோன்பு குறையிருக்க நோற்று ரிறப்பின்த
நோன்பை வலீநோற்றல் நேர்.

குஞ்சுஞ்சுப்பாம் மேலான கொள்ளைப் பொகுளாம்
மழைக்கால நோன்போர் மகிழ்வு.

அழைத்தா லுணவுண்ண வாற்றுவதாய் நோன்பை
மொழித் தூண்டு முறை.

8- நோன்பின் மகத்துவம்

நோன்பை நிகர்த்திடுமின் ஞேர்வணக்க மீண்டிலது
நோன்பினர்க்கே ‘ரையான்’ நுழைவு.

தொர்க்கந் திறக்குஞ் சுடுநரகும் மூடும்பேய்
நிற்குஞ் சிறைரமழூ ஸில்.

தீவிரமாய் நோன்பு துறக்கும் வரைமக்கள்
யாவர்க்கும் நன்மை யமைவு.

தாளொன்று நோற்றுல் நரக மவர்க்கிடையில்
வீழும்பூ வான்பட்ட வெட்டு.

நோற்பார்க் கிருமகிழ்வாம் நோன்பு துறப்பதிலும்
ஏற்பானைக் காண்பதிலு மென்று.

நோன்பைத் துறந்திடற்கு நோற்பார்க் குதவிடுதல்
நோன்பின் பலனீயுந் தொண்டு.

நோற்பாரின் வாய்மணத்தை நுள்ளைஸ்தா ரிக்கப்பால்
ஏற்பா ஸிறைவ னி சைந்து.

சென்றவோஜ் ராண்டினது திமைப் பரிகாரம்
நன்றூற்றி னு ஷ்டரா நோன்பு.

செயல்க் ஸிறைவனிடஞ் சேரும்கூல் பாளீல்
மயலுற்றேன் நோன்பிருக்கும் மான்பு.

இறையுட்டத் தானுண்டா ரென்பதனால் நோன்பு
நிறைவாம் மறந்துணினும் நேர்.

9- நோன்பின் வழிமுறைகள்

பிறைகண்டே நோற்பீர் பிறை மறைவா லெற்பீர்
பிறைகண்ட தேரிருவர் பேச்சு.

தொடங்க முடிக்கக் துணியேற் பிறைகண்
படாத வரைநோன் பது.

படரும் வெளிச்சாம் படரட்டுஞ் செம்மைத்
தடைவரையு மூண்டருந்தற் றுங்கு.

பூண்டிலரேல் திய்யத் பொழுது புலர்வதற்குள்
நோன்பன்றன் அர்நோற்ற நோன்பு.

விருந்தினராய்த் தங்கினரவ் வீட்டாரி னெப்பற்
பொருந்தாது நோற்றல் பிழை.

கணவ னலுமதியைக் காணுது நஃபில்
மகைவியவள் நோற்றல் மறு.
வாகனமு மூர்சேர் சுசதியுமன் டெற்பயணி
காகிடுமாம் நோன்புவரி வாங்கு.

விருப்பத்தின் பாற்பட்டு விட்டிடுக நோற்க
பிரயாணத் தஃது பெறின்
வாத்தி யறியாமல் வந்தாற் ‘களா’வெள்ளடா
வேண்டும் முயன்றெடுத்தால் வேறு.
இப்பா விரவவரு மய்பாற் பகண்மறையும்
அப்போதுன் நோன்புதுறந் தாற்று.

10— நோன்பு - பொது

நோன்பை ரம்மானில் நோற்றிலரே வேதின்றி'ப்
பேணிடனும் பின்னில்லை பேறு.
நோன்பிருத்தும் பொய்யுரையும் நோய்ச்செயறும் நீக்காரின்
நோன்பினாறு தேவையிறைக் கின்று.
'அரல்பா' 'தக் பீர்' 'ஹஜ்ஜா' 'ஷஃபான்' பின் பாதி
முறையல்ல ஈதுமநோன் புக்கு.
ஸுரிகுநாள் முன்ரம்மா னேம்பேற் கடமையெனில்
தேர்ந்திடுக வெள்ளிமட்டுந் தீங்கு.
நோற்பா ருணவீந்தால் நோற்பாரை வான்மேலார்
வாழ்த்துமவ ருணனும் வரை.
வேதமுடை யார்க்கு மெமக்கு மிடைப்பாடாய்
ஆதல் ஸஹமென் நறி.
ஸஹர்செய்து கொன்மயின் ஸஹரால் பரக்கத்
மிகவுன்டு ஸான்னத்தா மிங்து.
பெருநாலைக் கொள்ளு மிருமாதத் தொன்றுங்
குறையாது மற்றெருன்றிற் கொள்.
ரம்மானிற் செய்தர்மந் தர்மத்துள் மேலாகும்
ஷஃபானில் நோன்புத்த சால்பு.
குறைநோன்பில் நீத்த ர்க்காய்க் கொண்டந்த நான்கள்
திறைசெய்யி னேழைக்கு ணீந்து.

யாப்பு கற்போம்

(4) - தலை

உறுப்பியலின் எழுத்து, அசை,
சீர் என்பன குறித்துக் கடந்த
பாடங்களில் ஓரளவு தெரிந்து
கொண்டோம். நான்காவது பிரி
வான் ‘தலை’ என்ற பாடத்தி
விருந்து இனித் தொடர்வோம்.

‘தலைதல்’ என்பது கட்டு
தலைக் குறிக்கும். இங்கே, அடுத்
தடுத்து வரும் சீர்கள் ஒன்றுட
ணேஞ்று இலைவதைக் குறிப்
படுதே தலைதல் எனப்படுகிறது.

தலை ஏழு வகையாகப் பிரிக்
கப்படுகின்றது. அவையாவன:

1. நேரொன்றுசிரியத் தலை
2. நிரையொன்றுசிரியத் தலை
3. இயற்சீர் வெண்டலை
4. வெண்சீர் வெண்டலை
5. கலித்தலை
6. ஒன்றிய வஞ்சித்தலை
7. ஒன்றுத வஞ்சித்தலை -
என்பனவாகும்.

இந்த ஏழு வகைகளை நாம்
விளங்க முற்படுவதற்கு முன்னர்
எவ்வாறு தலை கொள்வது என்
பது பற்றிச் சுருக்கமாகக் காண்
போம்.

‘குஞகுஞப்பாம் மேலான
கொள்ளைப் பொருளாம்.

மழைக்கால் நோன் போர்
மகிழ்வு’ என்ற நபிக்குறலை
ஏதுதுக்கொள்வோம். ஏழு சீர்
கள் இங்கே உள்ளன. முதற்சீர்
‘குஞகுஞப்பாம்’ என்பது: இரண்டாவது சீர், ‘மேலான்’ என்பது.

இதில் முதலாவது சீரை ‘நின்ற
சீர்’ என்போம். இரண்டாவல்
தான் ‘மேலான்’ என்றசீர்; ‘வருஞ்
சீர்’ எனப்படும். இந்த வருஞ்
சீர், மூன்றாவது சீரான் ‘கொள்ளை’
என்ற சீருக்கு நின்ற சீராகும்;
‘பொருள்’ என்ற சீர் வருஞ்சீர்
ஆகும்.

இவ்வாறு, முதற்சீர் நின்ற
சீராகவும் அடுத்தசீர் வருஞ்சீரா
கவும் கொள்ளைப்பெறும். செய்ய
ளின் கடைசிச் சீர்வரையில் வருஞ்
சீர் நின்ற சீர்களாகிக் கொண்டே
வரும்,

மறுபடியும் குறலைக்கவனியுங்
கள்:

‘குஞகுஞப்பாம் மேலான
கொள்ளைப் பொருளாம்
மழைக்கால் நோன் போர்
மகிழ்வு’

இக்குறளில் குஞகுஞப்பாம்-
நின்றசீர்; மேலான வருஞ்சீர்; மேலான நின்ற சீராகும்போது,
கொள்ளை - வருஞ்சீராகும்.
கொள்ளைப் - நின்றசீர்;
பொருளாம் - வருஞ்சீர்.

இவ்வாறு, நின்ற சீரின்
கடைசி அசையும், வருஞ்சீரின்

கலைக்கிலே!

உங்களது சகல விதமான கடிகாரரங்களையும்
நியாயமான கட்டண ததில், உத்தரவாதத்துடன்
பழுதுபார் ததுக்கொள்ளவும்
எவ்வளவுகைக் கடிகாரரங்களின் உதிரிப்பாகங்களுக்கும்
நீங்கள் நாட்வேண்டிய இடம்

Fareena Time Centre

40, OVERHEAD BRIDGE,
MARADANA, COLOMBO - 10.

உங்களது அடுத்த அன்றைத் தேவை
குறைந்த விலையில் நிறைந்த திருப்பி தருவதாக
இருக்க வேண்டுமல்லவா?
இன்றே விறையும் செய்யுங்கள்

Fareena Trade Centre

34, OVERHEAD BRIDGE,
MARADANA, COLOMBO - 10.

- ஆசிரியர் : அல்-அஸ்மைத் ● துணையாசிரியர் : கலிஞ்சுமல்
- விலாசம் : 730, நீர்க்கொழும்பு வீதி, மத்துமக்கீல, ராகம்
- அஞ்சல் : வீனஸ் அச்சகம், 107/18, பண்டராநாயக்க மாவத்தை,
கொழும்பு-12. ● துறை - செப்படம்பர் 1983.